

28° 141

richedženaf

Profyka sa Sserbow

na leto

1865. PF.

S nakladom Maczich Serbskeje.

W komisji knihařnje Smolerja a Vjecha.

W tutym 1865. lēcze po Chrystuszu, kotrež je pšchestupne lēto	
a 366 dnjow w opšchijs, liczi ſo:	
wot ſtworjenja ſweta	5814,
wot wuſtajenia julianſkeje protyki	1910,
wot czerpjenja a horjetacza Chrystuſhowego . . .	1832,
wot ſpočatka kſchecijanstwa we Sſerbach . . .	845,
wot ſaloženja budyskogo tachantſtwa	645,
wot ſpočatka reformazije	348,
wot naroda krala Jana	64,
wot ſaloženja maczich ſerbskij	17.

Zyrkwiſſke lētne ſnamjenja.

W porjedzenej Nehorjowej rjowej protyzy.

IV	ſlota licžba	IV
III	epalh	XIV
XXVI	wobwod ſlónčka	XXVI
VIII	roniſte daſte čiſto	VIII
A	píſník njeđelski	C
16.	haperleje jutrowniczka	4. haperleje.
24.	njeđelsje po ſw. trojizy do 1. adv.	25.

Sacžmice ſlónčka a měřacžka.

W l. 1865 ſo dwaſ ſtrocž ſlónčko, měřacžk dwaſ ſtrocž ſacžmi; a budze jenož dwoje ſacžmice měřacžka pola naſ ſ widženju. — Preñje ſacžmice ſlónčka ſtanje ſo 11. haperl. rano 4. hodž. 35 min., budze pola naſ ſ džela widžene, doſelž ſo wón hížom 6 h. 21 m. ſhowa. — Druhe ſacžmice měřacžka ſměje ſo 4. oktobra, ſapocžnje ſo wjeczor 10 h. 29 m. a traje hacž do 12 h. 31 m. — Preñje ſacžmice ſlónčka ma ſo 25 hap. pop., je paſ jenož w połonſchej Afrizy a w połonſchej Amerizy widžic̄. — Druhe ſacžmice ſlónčka ſtanje ſo: 19. okt. pop., a budze jenož w połnoznej Amerizy a we wjeczornej Afrizy a Europiſkej widžene. —

W l. 1865 knježi Venus. (♀)

Stoletna protyka praji, ſo ſu te lēta, we kſtrichy Merkur knježi, bôle ſučhe a ſymne, džali čopke a teho dla bôle njeplödne, džali plödne.

Maleto budze čopke a ſučhe pſchi ſapocžatku; w meji paſ ſmějemy wjelle mroſom a injerſnjenjow.

W lēcze budze wjelle deſchcžikow, kotrež paſ ſuču ſemju prawje wokſhiewicz njemoža. ſhyne a žito budžetej ſo derje domiſhovacž, hdyž ſo ſlumaj ſhwata.

Šapocžatku naſymy budze pječza deſchcžikofit, jeje lónz paſ ſuči.

Po rjanej naſymy pſchimrdže pſchi ſpočatku deſembera ſhma ſ wjelle ſněhom, kig hacž do februara leži.

Maletny ſhn, woſebje jecžmen, budze ſo derje radžicž; tola džybi ſo wſchitko ſahé woſhcz.

Hdyž je lēto předy w lēcze ſučhe a čopke byle, dha rožka a pſchēza mało ſornow, ale wjelle ſlónčka da; jeli paſ předawſche lēczo mokre bylo, budze wjelle ſornow.

Preñi a poſleni ſhyw budžetej naſlēpschej.

S blakami budze wjelle ſadu roſi, najbóle budze ranischi a połnozny wetr ducž a budze mało hrimanow ſa zyłe lēto.

Schthyri lētne čaſhy.

Sapocžatki naſežja: 20. měrza 2 hodž. 47 min. popoſnju.
= lēcja: 21. junija 11 hodž. 27 min. popoſnju.
= naſymy: 23. septembra 1 hodž. 41 min. rano.
= ſymy: 21. decembra 7 hodž. 31 min. popoſn.

Schthyri fwatembrý.

W porjedzenej Nehorjowej a w starej julianskej protyzy
8. měrza Reminiscere 24. februara
7. junija ſw. trojizy 26. meje
20. septembra Kſchiza 15. septembra
20. decembra Lucije 15. decembra.

Jutrowna tabella.

1866: 1. haperleje.	1872: 31. měrza pſch.
1867: 21.	1873: 13. haperleje.
1868: 12. pſch. I.	1874: 5.
1869: 20. měrza.	1875: 28. měrza.
1870: 17. haperleje.	1876: 16. haperleje pſch. I.
1871. 9. haperleje.	1877: 1. haperleje.

12 njevjeske ſnamjenja.

boran,	law,	tsélnik,
byk,	knježna,	koſoróžl,
dwójnikaj,	waha,	wódny muž,
yak,	ſchorpion,	rybje.

Abbreviatury abo pſchikrotſenja ſlowow.

○ ſlónčko,	ſth. p. ſihadzenje popoſnju.
▷ měřacžk,	ſth. d. ſihadzenje dopoſnja.
◁ polny měřacžk,	th. p. ſhowanie popoſnju.
▢ poſleni běrtlik,	th. d. ſhowanie dopoſnja.
● mlody měřacžk,	hod. hozjina.
◆ přjeni běrtlik,	min. minuta.

1865. Januar,

wulki rózf, ma 31 dnjów.

Měsíčkowe
přeměnjenje.
Wjedro.
Stoletna
protočka.

Hermanki
a
skótne wiki.

Thyđenje a dny.	Porjedžena protočka evangelſka. katholſka.	Stara julianſka Pezember.	○ ſſhab. ſſhow. h. m. h. m.	■■■■■ Měsíčka ſſhab. ſſh. h. m. h. m.	□ Prěni běrſl. 4. jan. popočina 4 h. 31 min. počože na symu.	1. Lipſ. 3. Bart (Jan wiki.) 4. Měsíčaci- dlo.* 9. Rakach. 10. Halsch- trom.* 21. Budh- schin.* 30. Kinebörk.* Luban.*
1. thyđen. Text dop.: Luc. 12, 5—9; pop.: Matth. 15, 24—26; Psalm 102, 26—29;						
1 vteř. Nove léto	nowe léto	20 4 nedž. adv.	8 7 4 1	th. p.		
2 pondž. Małchar.	Makarija	21 Julija	8 7 4 1	th. p.	10 19	
3 wut. Kaschpera	Genovesy	22 Anastazija	8 7 4 2		11 37	
4 frjeda Bakzaria	Tita	23 Dagoberta	8 7 4 3	th. p.		
5 sichtw. Simeona	Telesfora	24 Ilad. a J.	8 7 4 5		0 53	
6 pjatk. Žižek frat.	Em. 3 frat.	25 Boži džen.	8 6 4 6		2 8	
7 sobot. Juliany	Božidara	26 Boži máe.	8 6 4 8		3 20	
2. thyđen. Text dop.: Luc. 2, 41—52; 1 Mojs. 28, 10—17; Ps. 139, 7—12.						
8 nedž. 1 nedž. po říšal.	1 nedž. po říšal.	27 n. po. I.	8 5 4 9		4 27	
9 pondž. Zacharja	Juliana	28 20000 mart	8 4 4 10		5 29	
10 wut. Česťoměra	Agathona	29 Njew. dz.	8 3 4 12		6 21	
11 frjeda Aloisije	Hygina	30 Anisije	8 3 4 13	ſſh. d.		
12 sichtw. Reinholda	Arkadija	31 Sylvestra	8 2 4 15		5 23	
13 pjatk. Hilarija	Leontija	1 jannara	8 2 4 16		6 29	
14 sobot. Felixa	Hilarija	2 Melanije	8 1 4 17		7 33	
3. thyđen. Text dop.: Jan. 2, 1—11; pop.: 1 Mojs. 50, 15—21; Jaf. 13, 17—18;						
15 nedž. 2 nedž. po říšal.	2 n. p. kr.	3 nedž. p. u.	8 0 4 19		8 37	
16 pondž. Edmundka	Marcella	4 Theofanta	7 59 4 21		9 41	
17 wut. Antonija	Antonija	5 Malachija	7 58 4 22		10 44	
18 frjeda Feliciti	Petr. stow. R.	6 Třech kral.	7 57 4 23		11 47	
19 sichtw. Prisci	Kanuta	7 Jan. křečen.	7 55 4 25	ſſh. p.		
20 pjatk. Fab. Sebast.	Fabiana a B.	8 Jurija Kr.	7 54 4 26		0 50	
21 sobot. Hainze	Hainze	9 Polymut.	7 53 4 27		1 54	
4. thyđen. Text dop. Matth. 8, 5—13; pop.: 2 Mojs. 34, 4—10; Jes. 3, 10—11.						
22 vteř. 3 nedž. po říšal.	3 n. po říšal.	10 i n p 3 k.	7 52 4 28		2 59	
23 pondž. Charity	Marije lsb.	11 Theodosia	7 51 4 30		4 0	
24 wut. Thimothěja	Timothěja	12 Tatiana	7 50 4 32		4 59	
25 frjeda Pawoła wobroč.	Pawoła wobroč.	13 Hermila	7 48 4 34		5 25	
26 sichtw. Polycarpa	Polycarpa	14 Zacheja	7 47 4 36		6 37	
27 pjatk. Jan. Chryst.	Jana Chrystost.	15 Paw. Th.	7 46 4 38	ſſh. d.		
28 sobot. Kaxolini	Cyrilla	16 Marcella	7 45 4 40		6 38	
5. thyđen. Text dop.: Matth. 8, 23—27; pop.: Jof. 1, 7—9; Ps. 12, 2—6.						
29 vteř. 4 nedž. po říšal.	4 n. po říšal.	17 i n p 3 k.	7 42 4 42		7 59	
30 pondž. Adelgundy	Martiny	18 Athanasije	7 44 4 44		9 20	
31 wut. Virgilija	Petr. Mol.	19 Makarija	7 48 4 48		10 39	

N.B. W Mje-
ſhwac̄idlo ſu
kždu přenju
frjedu mě-
ſhaza, w Ma-
kezach pak
kždu tſeczu
frjedu skótne
wiki.

Wopomijenja
hodne dny.
1. nowe léto
2. Landtag.
6. tſjoch kral.
20. Fabiana a
Sebastiania.
22. Vincenza.
25. Pawoła
wobroče-
nje abo
ptac̄i kwasi.

Stoletna protočka:

Nowe léto ſa-
pocžnie ſo ſe
symu, 8. panie
kžeh; wot 15.
syma trochu
ſastanje, ale
kžeh a deschęd
dje a traje to
hac̄ do konza.

1865. Februar,

mały róžk,

ma 28 dnjów.

Měsaczkowe
pschemenjenje.
Wjedro.
Stoletna
protýka.

Hermanki
a
skótne wisi.

Wydżenie a dny.	Vorjedżena protýka evangelſka.	Vorjedżena protýka katholſka.	Stara julianska Januar.	○ ffhab. h. m.	ffhow. h. m.	Wiedzieſte mianienja ff. h. h. m.	○ ff. h. h. m.	D Prěni běrl. 3. febr. rano 1 hodž. 58m. počaje na lēpsche wjedro.	1. Nieſwacj- dlo.* 2. Žarow.* 3. Nadeberg.* 13. Šchorjel.* 4. Lukow.* 14. Halsch- trow.* 15. Nakazy.* 20. Gaſzyn.* Pschibus.* 24. Kalawa.* Jaſonja 27. Biskopicy.* Brody.* Nowosolž. Žahań.* Woſtrow.* Woſerecy.* 28. Pschibrjeg.
1 prjeda	Brigith	Ignaza	20 Euthymia	7 39	4 49		11 56		
2 schtw.	Mar. wuczſej.	Swęcjl Ma:	21 Maxima	7 37	4 51		ff. d.		
3 pjatř	Blažija	Blažija	22 Timoth.	7 35	4 53		7 10		
4 ſobot.	Veroniki	Handr. Korf.	23 Klemensa	7 34	4 54		2 20		
6. tydžen.	Text dop.: Matth 9, 35 — 38; pop: 1. Sam. 2, 26 — 30; Jer. 2, 19.								
5 njedž.	5. njedž. po 3 kr.	5. n. po 3 kr.	24 3 n. p. 3 kr.	7 32	4 55		3 22		
6 pónđž.	Dorotheje	Dorotheje	25 Jurija Th.	7 30	4 58		4 17		
7 wut.	Richarda	Romualda	26 Xenofona	7 29	4 59		5 3		
8 prjeda	Honorata	Jana mart.	27 Jana Kr.	7 28	5 1		5 43		
9 schtw.	Apolonija	Šaple	28 Eufr. S.	7 26	5 3		6 16		
10 pjatř	Scholastiki	Scholastiki	29 Jgnaca	7 24	5 5		ff. p.		
11 ſobot.	Eufrosiny	Desiderija	30 Kreof.	7 23	5 7		6 25		
7. tydžen.	Text dop.: Matth. 20, 1—16; pop: 1. Kron. 18, 15—20; Jer. 9, 23—24.								
12 njedž.	Septuagesima	Septuagesima	31 Septuag.	7 21	5 9		7 29		
13 pónđž.	Eulaliſe	Gordana	1 Februara	7 19	5 11		8 33		
14 wut.	Valentina	Valentina	2 Mar. wiš	7 17	5 12		9 35		
15 prjeda	Faustina	Faustina	3 Błažija	7 15	5 14		10 38		
16 schtw.	Onesima	Juliany	4 Jſidory	7 14	5 15		11 41		
17 pjatř	Konstanzijs	Konſtancije	5 Agathy	7 12	5 17		ff. d.		
18 ſobot.	Konfordijs	Konfordijs	6 Dorotheje	7 10	5 19		0 44		
8 tydžen.	Text dop.: 8, 4—15; pop: 2. Sam. 12, 1—7; Ejech. 18, 20.								
19 njedž.	Sexagesima	Sexagesima	7 Mjas. póst	7 8	5 21		1 44		
20 pónđž.	Leberechta	Eucharija	8 Theofila	7 6	5 23		2 43		
21 wut.	Eleonorj	Adelheidy	9 Charalamp	7 4	5 25		3 38		
22 prjeda	Petr. ſtol.	Petr. ſtol.	10 Nikefory	7 2	5 27		4 26		
23 schtw.	Lazara	Romany	11 Eufrosiny	7 0	5 29		5 8		
24 pjatř	Matthiasz	Matthiasz	12 Meticija	6 58	5 31		5 45		
25 ſobot.	Viktorina	Viktorina	13 Eulalije	6 55	5 32		ff. p.		
9. tydžen.	Text dop.: Luk. 18, 31—43; pop: 1. Kral 2, 1—4; Hebr. 13, 7.								
26 njedž.	Eftomijs	Quinquegi.	14 Syro posta	6 51	5 34		6 51		
27 pónđž.	Bolprechta	Leandra	15 Onesima	6 53	5 36		8 14		
28 wut.	Póſtnizh	Póſtnich	16 Pamfila	6 49	5 38		9 36		

Wspomnjenju
hodne dny:
1. Kralowske
dawki.
2. Šwēcjk
Marje.
24. Matthiaſa.
28. Póſtnizh.

Stoletna
protýka:

1—4mróczne;
5 rjany džeri;
9. wulka syma
10. symnyh
džen kažsa wje-
le lět žadny
nieje był; 11. a
12 jara syma;
14. ejoplo
deshezifom, na
kotryž wulka
wona śleduje;
hacž do kon-
za wěſtſkoje
a ſněhoje
wjedro.

1865. M ě r z.
naletnik,
ma 31 dnjów.

Měsíčkowe
psjemeňjenje.
Wjedro.
Stoletna
protočka.

Hrvanli
a
skótné viki.

Tydzenje a dny.	Borjedzena protyčka evangelſka. katholſka.	Stara julianſka Februar.	○ ffhab. h. m.	□ ffhab. h. m.	○ ffhab. h. m.	□ ffhab. h. m.	○ ffhab. h. m.	□ ffhab. h. m.
1 ſrijeda	Fobielna ſrijed.	Popielna ſri.	6 47	5 40	6 47	5 40	10 54	10 54
2 ſchtv.	Amalije	Simplica	17 Orthodoka	6 44	5 41	6 44	5 41	11 00
3 pjatř	Kunigund	Kunigund	18 Archippa	6 42	5 43	6 42	5 43	11 07
4 ſobot.	Hadrijan.	Hadrijana	19 Lea Katan	6 40	5 45	6 40	5 45	11 14
10. tydzenj. Text dop.: Jan 10, 12—16; pop.: 1 Král. 3, 5—15; Ps. 85, 8—14.								
5 vjedz.	Iwoſlavit	1 vjedz. poſta	20 Quadrag.	6 38	5 46	6 38	5 46	2 12
6 póndz.	Fridolina	Fridolina	21 Eugena	6 36	5 48	6 36	5 48	3 2
7 wut.	Perpetuji	Domascha Akw.	22 Klemensa	6 34	5 49	6 34	5 49	3 43
8 ſrijeda	Qwatember	Suche duh	23 Kwatembi	6 32	5 51	6 32	5 51	4 17
9 ſchtv.	Nebeti	Franciſki	24 Hłowy Jan	6 29	5 52	6 29	5 52	4 47
10 pjatř	Alexandra	Raja	25 Tarasia	6 27	5 54	6 27	5 54	5 13
11 ſobot.	Rosinj	Rosinj	26 Porſyra	6 24	5 55	6 24	5 55	ff. p.
11. tydzenj. Text dop.: Matth. 15, 21—28; pop.: Ezechiel. 33, 7—9; Jes. 58, 6—9.								
12 vjedz.	Reminiſ.	2 vjedz. poſta	28 2 n. poſta	6 24	5 57	6 24	5 57	6 23
13 póndz.	Salomona	Nicefora	1 měrca	6 22	5 59	6 22	5 59	7 26
14 wut.	Abigaile	Mathildy	2 Theodota	6 19	6 0	6 19	6 0	8 29
15 ſrijeda	Rhystofa	Longina	3 Gerazima	6 17	6 2	6 17	6 2	9 32
16 ſchtv.	Henrieth	Heriberta	4 Menona	6 15	6 4	6 15	6 4	10 34
17 pjatř	Volutný pjatř	Patrica	5 Kanon.	6 13	6 6	6 13	6 6	11 35
18 ſobot.	Anſelma	Chylla	6 42 mart.	6 10	6 7	6 42 mart.	6 10	ff. d.
12. tydzenj. Text dop.: Luk. 20, 9—20; pop.: Nehem. 9, 30—40; Ps. 77, 8—14.								
19 vjedz.	Ociuli	3 vjedz. poſta	7 3 n. poſta	6 8	6 9	7 3 n. poſta	6 8	0 33
20 póndz.	Joachima	Joachima	8 Theofilia	6 6	6 11	8 Theofilia	6 6	1 27
21 wut.	Rafimira	Benedikta	9 40 mart.	6 3	6 12	9 40 mart.	6 3	2 16
22 ſrijeda	Benedikta	Oktaviana	10 Kodrata	6 1	6 14	10 Kodrata	6 1	3 0
23 ſchtv.	Eberharda	Vistorina	11 Sofronija	5 59	6 16	11 Sofronija	5 59	3 38
24 pjatř	Gabriela	Simeona	12 Theofana	5 56	6 17	12 Theofana	5 56	4 11
25 ſobot.	Marije pſchip.	Marije pſchip.	13 Nicefora	5 54	6 19	13 Nicefora	5 54	4 22
13. tydzenj. Text dop.: Jan. 15, 18—25; pop.: Hioč 22, 21—30; Ps. 23.								
26 vjedz.	Lätare	4 vjedz. poſta	14 4 n. poſta	5 52	6 20	14 4 n. poſta	5 52	5 12
27 póndz.	Rupertia	Rupertia	15 Benedikta	5 50	6 22	15 Benedikta	5 50	ff. d.
28 wut.	Angeliki	Guntrama	16 Sabina	5 48	6 23	16 Sabina	5 48	8 26
29 ſrijeda	Eustachija	Ludolſa biff.	17 Alexia	5 46	6 25	17 Alexia	5 46	9 45
30 ſchtv.	Guida	Emirina	18 Cyr. Wulk.	5 44	6 27	18 Cyr. Wulk.	5 44	10 58
31 pjatř.	Deſlawa	Valbinj	19 Josefa	5 41	6 28	19 Josefa	5 41	ff. p.

1865. Saperleja, jutrowni, na 30 dniów.

Měšaczkowe
pscheměnjenje.
Wiedro.
Stolétna
protýka.

Hermanfi
a
ſſótne wiſi.

Tydženje a dny.	Borježena protyka evangeliska.	Stara julianska Měrz.	stħad. h. m.	thow. h. m.	Prebete mamčenja	D stħ. h. h. m.	Prěni běrtl. 3 hap. rano 2 hodž. 8 min. pokaze na symne a kuché wjedro.	3. Lubij.* Woßlini* Mužatow.* Lubnijow.
1 ſobota	Theodory	Huga	20 Jana Scr.	5 39	6 30	0 21		
14. tydžen. Text dop.: Jan. 16, 16—22; pop.: Ies. 54, 3—5; Ps. 73, 23—26.								
2 vjet.	Antona	5 vjeti. poſte	21 5 n. poſt	5 37	6 32	0 56		
3 pónđz.	Darija	Darija	22 Basilija	5 34	6 33	1 42		
4 wut.	Ambroſija	Iſidora	23 Nikodema	5 32	6 35	2 18		
5 ſřjeda	Irenája	Vincenca	24 Gabriela	5 30	6 37	2 50		
9 ſchtw.	Mazima	Sixta	25 Mar. přip	5 27	6 38	3 17		
7 pjatk.	Luisy	Herm. Josefa	26 Kortula	5 25	6 40	3 42		
8 ſobot.	Coleſtina	Wansueta	27 Ruperta	5 23	6 42	4 3		
15. tydžen. Text dop.: Matth. 21, 1—9; pop.: Ies. 53, 11—12; Ps. 118, 16—22.								
9 vjet.	Palmarium	Bowončka	28 Waři	5 21	6 45	4 25		
10 pónđz.	Daniela	Ezechuela	29 Marka b.	5 19	6 44	4 48		
11 wut.	Julija	Leona wulf.	30 Jana Kl.	5 17	6 46	th. d.		
12 ſřjeda	Euforgija	Julija	31 Hypatija	5 15	6 48	8 27		
13 ſchtw.	Seleny ſchtw.	Zeleny ſchtw.	1 hap. Zelſtw.	5 13	6 50	9 28		
14 pjatk.	Cíchi pjatk.	Wulki pjatk.	2 Cíchi pjatk	5 10	6 51	10 27		
15 ſobot.	Paterna	Paterna	3 Niketasa	5 8	6 53	11 23		
16. tydžen. Text dop.: Mare. 16, 1—8; pop.: Luc. 24, 1—9; 2 Tim. 1, 9—10.								
16 vjet.	1. ſw. jutrow	1. ſw. dž. jut.	4 1 ſw. jut.	5 6	6 55	ſth. p.		
17 pónđz.	2. ſw. jutrow	2. ſw. dž. jut.	5 2 ſw. jut.	5 4	6 57	0 13		
18 wut.	Khryſostomo	Eleuthera	6 3 ſw. jut.	5 1	6 58	0 57		
19 ſřjeda	Hermogena	Khryſostoma	7 Jurija m.	4 59	7 0	1 36		
20 ſchtw.	Sulpiza	Sulpica	8 Domaša	4 57	7 2	2 9		
21 pjatk.	Adolara	Sotera	9 Eupsycha	4 55	7 3	2 40		
22 ſobot.	Sotera	Fidela	10 Terenca	4 53	7 4	3 8		
17. tydžen. Text dop.: Jan. 20, 24—29; pop.: Matth. 14, 4—6; Ref. 3, 1—4.								
23 vjet.	Quasimodo	1 vjetj. p. jut.	11 Quasimod.	4 50	7 6	3 37		
24 pónđz.	Alberta	Anſelma	12 Basilija	4 51	7 8	4 7		
25 wut.	Marka	Marka	13 Antemona	4 48	7 9	ſth. d.		
26 ſřjeda	Kleta	Kleta	14 Martina	4 46	7 11	8 23		
27 ſchtw.	Tertuliana	Anthima	15 Aristarcha	4 44	7 12	9 42		
28 pjatk.	Vitala	Vitala	16 Agapy	4 42	7 13	10 43		
29 ſobot.	Sibylle	Pētra m.	17 Simeona	4 30	7 15	11 34		

18. tydzień. Text dop.: Jan. 21, 15—17; pop.: Matth. 18, 10—14; Eph. 6, 1—4.
30 sierpnia. | Misericordia Domini. | 2 ujedz. p. iut. | Mis. Domini

1865. Maja, rożomnik, ma 31 dnjów.

Měšacjko
pscheměnjenje.
Wjedro.
Stolētnia
prothka.

Hermanki
a
ſkótne wiſi.

Uzdanje a dny.	Porjedžena protyka evangelicka. katholicka.	Stara julianska Gaperleja.	○ sth. b. h. m.	● sth. b. h. m.	■ sth. b. h. m.	D sth. th. h. m.	Prvni bertl. 2. meje pop. 4 hodž. 10 m. pokaze na rjane vjedro.
1 pónđ.	III. a Jaf.	Jl. a Jaf.	19 Hermog.	4 37	7 18	0 17	
2 wut.	Sigmund	Athanasijsa	20 Theodora	4 35	7 20	0 52	
3 šrijeda	Khchiza namak.	Kichiza, namak.	21 Januarija	4 33	7 22	1 21	
4 shtw.	Floriana	Floriana	22 Paraklyta	4 31	7 24	1 45	○ Polny měs. 10. meje vjecžor 9 hodž.
5 pjatk.	Gottharda	Gottharda	23 Jurija w.	4 29	7 25	2 8	12 min. pschi- nješe wětsi- tojte vjedro.
6 sobot.	Jana Pf.	Jana Pf.	24 Sawy	4 27	7 26	2 30	
19. tydzen.	Text dop.: Jan. pop.: 11, 12-17; Jan. 12, 24-26; 2 Kor. 4, 7-11.						
7 vjedž.	Sabatare	7 vjedž. po j.	25 Iuliatare	4 25	7 28	2 53	
8 pónđ.	Dietricha	Michala zjew.	26 Basilija	4 24	7 29	3 16	
9 wut.	Benigny	Rehorja Naz.	27 Simeona	4 22	7 31	3 41	
10 šrijeda	Vittoriye	Antonija	28 Jasona	4 20	7 33	th. d.	
11 shtw.	Adolfa	Florentina	29 9. mart.	4 19	7 34	8 22	
12 pjatk.	Pankraza	Pankracia	30 Jakuba jap.	4 17	7 36	9 19	
13 sobot.	Servaza	Servaca	1 meje	4 16	7 37	10 11	
20. tydzen.	Text dop.: Jan. 16, 5-15; pop.: Jan. 5, 28-29; 1. Kor. 15, 40-44.						
14 vjedž.	Cantate	4 vjedž. po j.	2 Cantat*	4 14	7 39	10 58	
15 pónđ.	Sofije	Sofije	3 Thimoteja	4 13	7 40	11 37	
16 wut.	Sarh	Jona s Nep.	4 Pelagija	4 12	7 41	sth. p.	
17 šrijeda	Iodoka	Bruna	5 Ireny	4 11	7 42	0 12	
18 shtw.	Benanza	Felixa	6 Hioba	4 10	7 43	0 43	
19 pjatk.	Potencija	Peträ Eolest.	7 Križa nam.	4 8	7 45	1 11	
20 sobot.	Therisije	Basilija	8 Jana theol.	4 7	7 46	1 39	
21. tydzen.	Text dop.: Jan. 16.23—26;	pop.: Matth. 7, 7—11; Jerem. 5, 24.					
21 vjedž.	Rogate	5 vjedž. po j.	9 Rogate	4 6	7 47	2 6	
22 pónđ.	Heleny	Heleny	10 Sim. S.	4 5	7 48	2 36	
23 wut.	Desiderija	Desiderija	11 Manierta	4 3	7 49	3 10	
24 šrijeda	Hany	Hany	12 Pankracia	4 2	7 50	th. d.	
25 shtw.	Božeho stpicja	Božeho stpicja	13 318 wót.	3 1	7 52	8 26	
26 pjatk.	Bedy	Wyslema	14 Isidora	3 0	7 53	9 23	
27 sobot.	Florenza	Germana	15 Pachoma	3 59	7 55	10 11	
22 tydzen.	Text dop.: Luk. 17, 16—26; pop.: Jan. 14, 12—17; 2. Petr. 3, 2—4.						
28 vjedž.	Exaudi	6 vjedž. po j.	16 Exaudi	3 58	7 56	11 9	
29 pónđ.	Manilija	Maximiana	17 Andronika	3 57	7 57	11 21	
30 wut.	Wiganda	Ferdinanda	18 Theodota	3 56	7 58	11 49	
31 šrijeda	Petronelle	Petronelle	19 Patrika	3 55	7 59	th. d.	

1865. Junij.
szmażnię,
na 30 dniów.

Měšaczkowe
pschemenjenje.
Wjedro.
Stolétna
protočka.

Hermanki
a
ſkótne wiki.

Teždjenje a dñ.	Porjedžena protyka evangeliska.	Katholiska.	Stara julianska Maje.	• sfhab. h. m.	• thow. h. m.	• Dieleste nominačia	D sfh. sfh. h. m.	Prěni běrtl. 1. jun.	6. Wolbra- možy.*
1 říštw.	Nikodema	Fortunata	20 Talalia.	3 54	8 0		0 13	běrtl. 1. jun.	Kulow.
2 pjetk	Marzelina	Marcelina	21 P. P. S.	3 54	8 1		0 36	dop. 9. hodž. 11	Zybalin.
3 ſobot.	Eraſma	Klotildy	22 Basiliska	3 53	8 2		0 58	min. pořáže na rjane wjedro.	7. Mjeſhwaczi- do.*
23. teždjen. Text dop.: Zap. ſl. 2, 1—13; pop.: Jan. 14, 23—27. Eph. 1, 9—14.									
4 njeđ. 1.	sw. ſvjatkorovo	1. ſw. ſvjatkl.	23 1 sw. swat.	3 52	8 3		1 19	Polný měs. 9. jun.	12. Biskopzy* Nyčawald*
5 pónđz.	2. ſw. ſvjatkov	2. ſw. ſvjatkl.	24 2 sw. swat.	3 51	8 4		1 43	dop. 11 hodž. 30 min. pschi- neže deſchęz.	Gubin.* Grabin.* Ruhland.
6 wut.	Beningna	Norberta	25 Jan. hlow.	3 51	8 5		2 10	Počleni běrtl. 16. jun.	Pijn.*
7 ſřjeda	Kwatember	Suše dñh	26 Kwatembh.	3 50	8 6		2 41	dop. 12h. 42m. ma deſchęzkojo- te wjedro.	16. Stara Darbna.
8 říštw.	Medarda	Medarda	27 Jana P.	3 50	8 7		3 18	17. Lubin.*	
9 pjetk	Prima	Margarith	28 Nikity	3 49	8 8		sfh. p.	19. Šhorjelz.*	
10 ſobot.	Onofrija	Onofrija	29 Theodosia	3 49	8 9		8 55	20. Halschtron.* Hucjina.*	
24. teždjen. Text dop.: Jan. 3, 1—15; pop.: Jan 4, 12—86; 1. Kor. 2, 10 a 11.									
11 njeđ.	Smj. ſw. trojizj	Sm. ſw. trojicę	30 1. n. p. sw.	3 49	8 9		9 39	Młodz měs. 23. jun.	Lubnjow.
12 pónđz.	Basilida	Basilida	31 Hermiasa	3 49	8 10		10 16	dop. 8 hod. 46	Mužakow.*
13 wut.	Tobiaša	Antonijsa Pad.	1 junija	3 48	8 11		10 48	min. pořáže na rjenejsche dñh.	21. Nakech.* Kroſſyn.
14 ſřjeda	Eliseja	Basilija	2 Nicefora	3 48	8 12		11 7	22. Drstrand.*	
15 říštw.	Vita	Wožcha čejlu	3 Luciliana	3 48	8 13		11 44	24. Wjeleczjin.* Woſlinit.*	
16 pjetk	Engelbert	Rainera	4 Mitrofana	3 48	8 13		sfh. d.	26. Drjowl.* Brody.*	
17 ſobot.	Zawry	Marka	5 Dorothéje	3 47	8 13		0 10	27. Golischyn. Lubaň.*	
25. teždjen. Text dop.: Luc. 16, 19—31; pop. Luc. 17, 20, 21. Ps. 78, 1—7.									
18 njeđ.	1. u. po ſw. tr.	2. u. po ſw. jatſ.	6. n. po ſw.	3 48	8 14		0 39	Junij ſo ſrja- nym wjedrom sapocžnie, 9. a	Luboras.*
19 pónđz.	Gervafija	Gervafija	7 Norberta	3 48	8 14		1 10	10. deſchęz, hacž do 13. kū- rjawa, na to	Rosbork.*
20 wut.	Sylverija	Sylvera	8 Božidara	3 48	8 14		1 45	21. Rumburg.* Zarow.*	
21 ſřjeda	Filiſiny	Alojſija	9 Cyril Ab.	3 48	8 14		2 26	22. Ryhbach.*	
22 říštw.	Pomhaſboha	Pawolina	10 Timotheja	3 49	8 15		3 16	23. Šky Ko- morow.	
23 pjetk.	Basilija	Agripiny	11 Bartromja	3 49	8 15		sfh. p.	30. Kalawa.*	
24 ſobot.	Jana hch.	Jana hčezemista	12 Onofrija	3 49	8 15		8 45		
26 teždjen. Text. dop.: Luc. 14, 16—24; Jan 5, 23—24. 2. Kor. 13, 8.									
25 njeđ.	2. u. po ſw.	3. u. po ſw.	13 3. n. p. sw.	3 50	8 15		9 21	Wopomnjenja hōdne dñy.	
26 pónđz.	Jeremiaska	Jana Paw.	14 Eliseja	3 50	8 15		9 51	8. Medarda.	
27 wut.	7 ſpanzow	Krescenca	15 Amosa pr.	3 51	8 15		10 16	15. Vita.	
28 ſřjeda	Lea	Lea druh.	16 Tychona	3 51	8 14		10 39	24. Jana.	
29 říštw.	Pētra a Paw.	Pētra a Paw.	17 Emanuela	3 52	8 14		11 2	27. Žpanzow	
30 pjetk.	Pawola wop.	Pawola wop.	18 Lenota	3 52	8 14		11 24	29. Pētra a Pawala.	

1865. Julij,

praznisi,

ma 31 dñjow.

Tydjenje a dñj.		Porjedzena protyka evangeliska.	Katholska.	Stara julianska Junij.	○ stħad. h. m.	stħom. h. m.	stħejenja stħ. h. h. m.	D stħ. h. h. m.	Miejsca kowe pschemenijenje. Wiedro. Stolētna protynka.	Hermanki a skórne wiki.
1 sobota	Theodor.		Theodoricha	19 Judaša	3 52	8 14		11 47	D Prěni bērl. 1 jul. rano 2 hodž. 30 min. ma cęoply cęaž.	3. Bjerna- cijz.* Huska.* Dubž.* Stekpnjo. Kalawa. Trjebule.*
2 tydjenj.	Text dop.: Luc. 15, 1—10; pop.: Jan. 5, 37—44; Matth. 5, 13—16.	3 n. po ſw. tr.	4 n. po ſw.	20 I u. po sw.	3 53	8 14		th. p.		4. Bart.*
3 pónđz.	Kornelija	Euloga	21 Juliana	3 54	8 14		0 13		5. Nježwacži- dlo.*	
4 wut.	Hendricha	Udalrika	22 Eusebija	3 55	8 13		0 41		8. Rufow.*	
5 śrjeda	Charlotty	Dominiki	23 Agripiny	3 55	8 13		0 15		9. Rubin.*	
9 śchtw.	Iesajaja	Iesajasa	24 Jana krén.	3 56	8 12		0 56		10. Džejze.*	
7 piatk.	Wilibalda	Wilibalda	25 Febronije	3 57	8 12		0 44		11. Barschj.*	
8 ſobot.	Kiliana	Kiliana	26 Kónc pj.	3 58	8 11		stħ. p.		17. Lubij.*	
28. tydjenj.	Text dop.: Luc. 6, 36—42; pop.: Jan. 5, 47—51; Matth. 7, 24—27.	9 n. po ſw. tr.	10 n. po ſw.	27 5 n. po sw.	3 59	8 11		8 15		18. Połczniiza.*
10 pónđz.	Felicity	Felicity	28 Cyrilla	4 0	8 10		8 50		19. Schérachow.*	
11 wut.	Placencia	Marciana	29 Pet. a Paw.	4 1	8 9		9 21		20. Rakecy.*	
12 śrjeda	Hendricha	Jana Gualb.	30 Wšečhjap.	4 2	8 8		9 49		21. Wospórk.*	
13 śchtw.	Margarethy	Anakleta	1 julija	4 3	8 7		10 16		22. Kamjenz.*	
14 piatk.	Bonaventury	Bonavent.	2 Sukn. Mar.	4 4	8 6		10 44	—	—	
15 ſobot.	Iapoſcht.	Hendricha II	3 Ilyacintha	4 6	8 6		11 14	—	—	
29. tydjenj.	Text dop.: Luc. 5, 1—11; pop.: Jan. 5, 31—36; Matth. 9, 22—23.	16 n. po ſw. tr.	16 n. po ſw.	4 6 n. po sw.	4 7	8 5		11 47		1. Prěni bērl. 30. jul. wječor 7 hod. 58 min. poſkaze na cęoplotu.
17 pónđz.	Alexija	Alexija	5 Anastasija	4 8	8 4		stħ. d.		2. Marije do- ma pytanje.	
18 wut.	Eugena	Kamilla	6 Sisoasa	4 9	8 3		0 25		22. Sapocžat pſowych dnjow.	
19 śrjeda	Rufina	Marthy	7 Dom. akw	4 10	8 1		1 11		25. Jakuba.	
20 śchtw.	Eliasha	Eliasa	8 Prokopa	4 11	8 0		2 2		26. Haný.	
21 piatk.	Praxeda	Praxeda	9 Pankracia	4 13	7 58		3 1		—	
22 ſobot.	Mar. M.	Mar. Madl.	10 45 mart.	4 14	7 57		stħ. p.		—	
30. tydjenj.	Text dop.: Matth. 5, 1—12; pop.: Jan. 10, 23—30.	23 n. po ſw. tr.	24 n. po ſw.	11 7 n. po sw.	4 15	7 56		7 51		Julij sa- počnje bo ſ wulkej horzotu 5. deſcęž. liž hac̄ do 21. ſ. njezwobsta- nym wjedrom traje; na to bo njebo wu- jaſni a cęoply ęcaž hac̄ do fonza woſtanje.
24 pónđz.	Khrystiny	Khrystiny	12 Prokla	4 16	7 55		8 19		8 44	
25 wut.	Jakuba	Jakuba	13 Gabriela	4 17	7 54		8 44		9 7	
26 śrjeda	Haný	Haný	14 Akwile	4 18	7 53		9 28		9 28	
27 śchtw.	Marthy	Pantaleona	15 Kwiriuña	4 19	7 50		9 51		9 51	
28 piatk.	Pantaleona	Nazarija	16 Atheneog.	4 21	7 52		10 43		10 43	
29 ſobot.	Beatryz	Beatryz	17 Mar. Madl.	4 22	7 49		11 13		11 13	
31 tydjenj.	Text dop.: Marc. 8, 1—9; pop.: Matth. 16, 15—19.	30 n. po ſar.	31 n. po ſar.	18 8 n. po sw.	4 24	7 47		—		—
31 pónđz.	Florent.	Ignaca Vol.	19 Mr. a Dam.	4 25	7 46		—	—	—	—

1865. August.

žnjenz,
ma 31 dnjow.

Tydzenje
a dny.
Porjedzena protyka
evangeliska. | katholiska.

Stara julianska
Julij. | ☽
ffhad. | ffhow.
h. m. | h. m.
Njedzenje
namenja | ☽
ffth. | ffh.
h. m. | h. m.

1 wut.	Petra w rjez.	20 Elias	4 27	7 44		11 50
2 frjeda	Gustava	21 Simeona	4 28	7 43		ffth. d.
3 schtw.	Augusta	22 Mar. Madl.	4 30	7 41		0 34
4 pjatk	Dominika	23 Trofima	4 31	7 40		1 27
5 sobot.	Oswalda	24 Khrystiny	4 33	7 38		2 28

32. tydzen. Text dop.: Matth. 7, 15—23; pop.: Matth. 9, 9—13, a. 6, 19—21.

6 srodi	8 u. p. sw. tr.	9. nj. p. sw.	25 * n. p. sw	4 35	7 36		3 37
7 pondz.	Donata	Kajetana	26 Hermolaa	4 36	7 34		ffth. p.
8 wut.	Severa	Chriala	27 Pantaleon	4 37	7 32		7 52
9 frjeda	Ericha	Romana	28 Prochora	4 39	7 30		8 20
10 schtw.	Zawrjezna	Emiliana	29 Kalinika	4 41	7 29		8 49
11 pjatk	Hermana	Suzanny	30 Siliasa	4 42	7 27		9 18
12 sobot.	Alary	Kassiana	31 Eudosija	4 44	7 25		9 51

33. tydzen. Text dop.: Luc. 16, 1—9; pop.: Luc. 12, 42—48.

13 srodi	9. u. p. s.t.	10. nj. p. sw.	1 * n. p. s.	4 45	7 24		10 28
14 pondz.	Eusebija	Eusebija	2 Šcepana	4 46	7 22		11 10
15 wut.	Mar. t u. stp.	Mar. t njeb. stp.	3 Jsaaka	4 48	7 20		12 0
16 frjeda	Rocha	Rocha	4 7 martr.	4 49	7 19		ffth. d.
17 schtw.	Liberata	Liberata	5 Eusigua	4 50	7 17		0 55
18 pjatk	Augustinu	Helenu	6 Siksta	4 52	7 15		1 55
19 sobot.	Sebalda	Julija	7 Domicija	4 53	7 13		2 59

34. tydzen. Text dop.: Luc. 18, 9—14; pop.: Luc. 13, 31—35; 1 Petr. 3, 15—17.

20 srodi	10. n. p. sw. tr.	11. nj. p. sw.	8 11 n. p. sw	4 55	7 11		4 5
21 pondz.	Anastassi.	Franciski	9 Matthiasa	4 56	7 9		ffth. p.
22 wut.	Alfonса	Symfroniјa	10 Lawrjenca	4 57	7 7		7 10
23 frjeda	Zacheja	Filippa	11 Eupla	4 59	7 4		7 33
24 schtw.	Bartromija	Bartromija	12 Fokija	5 1	7 2		7 56
25 pjatk	Ludwiku	Ludwiku	13 Maxima	5 3	7 0		8 20
26 sobot.	Samuela	Bezprina	14 Konečóst	5 5	6 58		8 46

35. tydzen. Text dop.: Luc. 81, 9—14; pop.: Luc. 13, 23—25; Romsk. 14, 17—19.

27 wiedz.	11. n. p. sw. tr.	12. nj. p. sw.	15 12. n. p. sw	5 6	6 55		9 14
28 pondz.	Pelagija	Janovska žm.	16 Pót ruba	5 8	6 53		9 48
29 wut.	Jan. žm.	Flora	17 Flora	5 10	6 51		10 29
30 frjeda	Ernesta	Rozy	18 Nikoua	5 11	6 49		11 16
31 schtw.	Josuy	Raimunda	19 Handr. w	5 12	6 47		ffth. d.

Węžaczkowe
pschemienjenje.
Wiedro.
Stolētna
protynka.

Hermanki
a
skótnie witt.

- Njewacj-
dlo.*
- Eisenberg.*
- Budyschin.*
- Kulow.*
- Kinsbort.*
- Bart.*
- Sly Ko-
morow.*
- Bježlow.*
- Lubin.*
- Sksant-
njo.
- Wostrowz.*
- Gubin.*
- Zahań.*
- Dobrotug.*
- Radech.*
- Radeberg.*
- Shorjelz.*
- Grabin.*
- Gassyn.*
- Ruhland.
- Wętoshow.
- Grabin.
- Halsch-
trow.*
- Grödt.*
- Stará
Darbna.
- Ortrand.*
- Wojskof.*
- Enow.*
- Lubań.*
- Lubnów.
- Ortrand.
- Brody.*
- Hennersd.
- Trébulje.
- Popomnjenja
hodne dny.
- Kralowske
dawki.
- Latvrenja
- Könz pło-
wych dnyow.
- Bartremia

1865. September,

pożnjenz, ma 30 dnjów.

Měsíčkowe
pschemenjenje.
Wjedro.
Stoletna
protočka.

Hermanki
a
skótne wisi.

Tydzenie a dny.	Porjedzena protočka evangeliska. katholska.	Stara julianska August.	○ sthad. h. m.	sth h. m.	Wesele namienia sth. th. h. m.	○ Polny mies. 5. sept pop. 2 hodž. 41 min. pschi- ueje rjane dnj.	1. Barschaj.* 2. Žitawa.* Rukom.* 4. Stokpno.* Kamienjow.* Kroczebus.* Psichibus.* 5. Rješwacj- dlo.* 8. Wolbra- možj.* Kalawa. Mužakow.* 11. Požkow.* Nowosalg. Barow.* 13. Radeburg.* Žemir.* 16. Drjow.* 18. Kamienj.* Wostrow.* Lubin. Mychow.* Milorad.* 20. Nalecy.* 21. Bart.* 25. Bisłopiecy.* Gubin.* Trébule.* 27. Potčniza.* 29. Wjeleczin.* Wojslini.* Wojerech.* Grodzisj- cjo. 30. Huska.
1 pjatk.	Egidija	Egidija	20 Samuela	5 14	6 45		0 11
2 żobot.	Absaloma	Rahelē	21 Thaddeja	5 16	6 43		1 15
36. tydzen. Text dop.: Matth. 13, 24-30; pop.: Luc. 15, 11—32; Jaf. 2, 10.							
3 nied.	12. n. p. sw. tr.	13. nj. p. sw.	22 I. n. p. sw.	5 17	6 40		2 26
4 pónđ.	Mojsaſha	Rozalija	23 Zacheja	5 19	6 38		3 43
5 wut.	Nathanaela	Zawr. Juſt.	24 Bartromija	5 21	6 36		sth. p.
6 frjeda	Magna	Oneſofora	25 Eusebija	5 22	6 33		6 48
7 s̄t̄w.	Reginj	Reginj	26 Adriana	5 24	6 31		7 18
8 pjatk.	Mar. nar.	Mar. nar.	27 Gelharda	5 26	6 29		7 51
9 żobot.	Sidonija	Gorgonija	28 Mojzasa	5 27	6 27		8 27
37. tydzen. Text dop.: Luc. 10, 25-37; pop.: Luc. 9, 57-62; 1. Kor. 7, 24,							
10 czw.	13. n. p. sw. tr.	14. nj. p. sw.	29 I. n. p. sw.	5 28	6 25		9 9
11 pónđ.	Abrahama	Prota	30 Benjamina	5 30	6 23		9 57
12 wut.	Bohumila	Zubencija	31 Marije p.	5 31	6 21		10 51
13 frjeda	Amata	Amata	1 septembra	5 32	6 19		11 50
14 s̄t̄w.	† powyſch.	Rješiža powyſch.	2 Antliima	5 34	6 17		sth. d.
15 pjatk.	Fridereki	Nikodema	3 Babyla	5 35	6 14		0 53
16 żobot.	Eufemija	Kornela	4 Mamerta	5 37	6 12		1 57
38 tydzen. Text dop.: Luc. 17, 11—19; pop.: Matth. 11, 16—19; Jaf. 1, 5—6.							
17 nied.	14. n. p. sw.	15. nj. v. sw.	5 I. n. p. sw.	5 38	6 9		3 1
18 pónđ.	Tita	Josefa Kup.	6 Magna	5 40	6 7		4 5
19 wut.	Renata	Januarija	7 Reginy	5 42	6 5		sth. p.
20 frjeda	Swarcember	Suche dny	8 Mar. nar.	5 43	6 2		6 1
21 s̄t̄w.	Mattheja	Mattheja	9 Joachima	5 45	6 0		6 25
22 pjatk.	Moriza	Mauricija	10 Menodory	5 47	5 58		6 50
23 żobot.	Thelle	Peliſenj	11 Theodory	5 48	5 56		7 18
39. tydzen. Text dop.: Matth. 6, 24—34; pop.: Matth. 11, 25—30; Luc. 17, 10.							
24 n.	15. n. p. sw. tr.	16. nj. p. sw.	12 I. n. p. sw.	5 50	5 54		7 49
25 pónđ.	Kleofaza	Kleofaza	13 Materna	5 52	5 51		8 26
26 wut.	Cypriana	Cypriana	14 Kwatemba	5 53	5 48		9 10
27 frjeda	Kos. a D.	Kos. a Dam.	15 Nikitasa	5 55	5 46		10 0
28 s̄t̄w.	Wjazbł.	Wjacławia	16 Eufenije	5 57	5 44		10 59
29 pjatk.	Michała	Michała	17 Sofije	5 58	5 41		sth. d.
30 żobot.	Hieronyma	Hieronyma	18 Eumenija	5 0	5 39		0 5

1865. Oktober,

winowz, ma 31 dnjów.

Měsíčkowe
pschenienje.
Wjedro.
Stolētna
protočka.

Hermanki
a
skótnie wisi.

Tydženje a dny.	Vorjedžena protyčka evangelska. katholska.	Stara julianska September.	○ sthad. h. m.	◊ thow. h. m.	● Mieſte namenja sth. h. h. m.	□ sth. h. h. m.
40. tydženj. Text dop.: Luc. 7, 11—17; pop.: Jan. 9, 1—5; Jaf. 4, 7—10.						
1 riedz. 16. n. p. ſw. tr. 17. nj. p. ſw.		19 17 n. p. sw	6 1	5 37		1 16
2 póndz. Mahele	Mahele	20 Eustachija	6 3	5 35		2 32
3 wut. Maximimiana	Kandida	21 Hodrata	6 4	5 33		3 52
4 ſrijeda Franziska	Franca Sev.	22 Fokasa	6 6	5 31		sth. d.
5 ſchtr. Blazida	Blacida	23 Jao. podj.	6 7	5 28		5 47
6 pjatk. Jidh	Bruna	24 Thekle	6 9	5 26		6 22
7 ſobot. Estherh	Marka	25 Eufrosina	6 11	5 24		7 3
41. tydženj. Text dop.: Luc. 14, 1—11; pop.: Luc. 12, 54—57; 1. Theſ. 4, 1—12.						
8 ſchtr. 17. n. p. ſw. tr. 18. nj. p. ſw.		26 18 n p sw	6 13	5 22		7 49
9 póndz. Dionyſija	Dionyſija	27 Kalistrata	6 14	5 19		8 44
10 wut. Athanasijsa	Franciska f. B.	28 Charitonaja	6 16	5 17		9 22
11 ſrijeda Gereona	Placidije	29 Cyriaka	6 18	5 15		10 45
12 ſchtr. Maxim.	Maximiliana	30 Rehorja	6 20	5 13		11 49
13 pjatk. Kolom.	Eduarda	1 oktobra	6 21	5 10		sth. d.
14 ſobot. Burkharda	Burkharda	2 Cypriana	6 23	5 8		0 54
42. tydženj. Text dop.: Matth. 22, 34-40; pop.: Matth. 10, 16-22; Matth. 5, 35-37.						
15 riedz. 18. n. p. ſw. tr. 19. nj. p. ſw.		3 19 n p sw	6 25	5 6		1 59
16 póndz. Hawka	Hawka	4 Hierotheja	6 26	5 4		3 2
17 wut. Innocenza	Hedwiki	5 Charitiny	6 27	5 2		4 5
18 ſrijeda Luk. ev.	Luk. ev.	6 Dom jap.	6 29	5 0		5 8
19 ſchtr. Ferdinda.	Ferdinda.	7 Sergija	6 31	4 58		sth. d.
20 pjatk. Wendelina	Wendelina	8 Pelagija	6 33	4 56		5 20
21 ſobot. Wurstſhle	Wurstſhle	9 Jak. Alf.	6 34	4 55		5 51
43. tydženj. Text dop.: Luk. 10, 38—24; pop.: Marc. 9, 38—41; Jaf. 3, 5—10.						
22 riedz. 19. n. p. ſw. tr. 20. nj. p. ſw.		10 20 n p sw	6 36	4 53		6 26
23 póndz. Severina	Severina	11 Filippa	6 37	4 51		7 7
24 wut. Salomy	Rafaela	12 Proba	6 39	4 49		7 55
25 ſrijeda Wylemiňh	Wylyemontha	13 Kampa	6 41	4 47		8 49
26 ſchtr. Hieba	Evariaſza	14 Nazaretha	6 42	4 45		9 51
27 pjatk. Sabiny	Sabiny	15 Euthimija	6 44	4 44		10 58
28 ſobot. Schim. Ind.	Schim. Ind.	16 Longina	6 45	4 42		sth. d.
44. tydženj. Text dop.: Luk. 13, 6—9; pop.: Matth. 19, 3—8; Matth. 5, 27—30.						
29 riedz. 20. n. p. ſw. tr. 21. nj. p. ſw.		17 21 n p sw	6 47	4 40		0 9
30 póndz. Klaudija	Klaudija	18 Luk. evng.	6 49	4 38		1 24
31 wut. Šewjedz. refre.	Wolfganga	19 Joëla prof.	6 51	4 36		2 24

**Stolētna
protočka:**
Oktober fo ſ
deschcikom ſa-
pocžne; wot
14. wostauje
njebo pomř-
cjene; 15. a
16. rjenje, wot
17. do 24.
deschcikojte,
wot 29. hacj
do 31. symne
dnj.

Wopomnjenja
hodne dny.
1. Wopalenſta
polabutiza.
28. Schimana
Judy.

1865. November, našyminik, ma 30 dnjów.

Měsíčkowe
pschmenjenje.
Wjedro.
Stolétna
protočka.

Hermanki
a
skóne wifki.

Tydjenje a dny.	Porjedzena protočka evangeliska. katholska.	Stara julianska Oktober.	○ ffhad. h. m.	◊ ffhow. h. m.	■ ffjeſſe mamens ffh. stb. h. m.	□ ffh. stb. h. m.	Polny měs. 3. nov. rano 8 hodž. 52 min. ma rjanh čzař.	1. Njehwaci- dlo.* Grádk.*
1 fr eda	Wschéch sviat.	Wschéch zw.	20 Artemija	6 52	4 35		4 3	
2 s̄twt.	Wschéch duszhov	Wschéch duszh.	21 Hilarijona	6 54	4 33		5 24	3. Stara Darbna.
3 pjatk	Huberta	Huberta	22 Alberta	6 56	4 31		ffh. p.	4. Trjebole.*
4 ſobot.	Korle	Korle Vorr.	23 Jakubajap.	6 58	4 29		5 36	6. Briwald. Draž- bjanh.*
45. tydjen. Text dop.: Matth. 25, 1—3; pop.: Matth. 12, 46—50. Eph. 5, 25.								
5 uſedž	21. u. v. ſtu. ir.	22. u. ſtu. ir.	24 22 u. p. ſw.	6 59	4 28		6 29	7. Mlody měs. 18. nov. dop. 11 hod.
6 pónđz.	Leonharda	Leonharda	25 Mariana	7 1	4 26		7 27	8. Mlody měs. 18. nov. dop. 11 hod.
7 wut.	Erdmania	Engelberta	26 Demetrija	7 3	4 24		8 30	9. Mlody měs. 18. nov. dop. 11 hod.
8 hrjeda	Emericha	Godofreda	27 Nestora	7 5	4 22		9 37	10. Mlody měs. 18. nov. dop. 11 hod.
9 s̄twt.	Vojzidara	Ursina	28 Terenca	7 6	4 21		10 43	11. Mlody měs. 18. nov. dop. 11 hod.
10 pjatk	Marçz. Luth.	Tiberija	29 Anastasije	7 8	4 19		11 49	12. Mlody měs. 18. nov. dop. 11 hod.
11 ſobot.	Marçz. bift.	Marçz. bift.	30 Cenobija	7 10	4 18		th. d.	13. Mlody měs. 18. nov. dop. 11 hod.
46. tydjen. Text dp.: Matth. 18, 21—35; pp.: Matth. 21, 28—31; Matth. 23, 27—28.								
12 uſedž	22 u. p. ſw. ir.	22. u. p. ſw.	31 23 u. p. ſw.	7 12	4 17		0 13	14. Prěni běrl. 26. nov.
13 pónđz.	Arkadija	Stanislawa	1 novembra	7 14	4 15		1 56	15. Rasonja.
14 wut.	Levina	Klementinj	2 Akindina	7 16	4 14		2 59	16. Rakezy.*
15 hrjeda	Leopolda	Leopolda	3 Akepsima	7 18	4 12		4 1	17. Wosport.*
16 s̄twt.	Edmunda	Edmunda	4 Jana jař.	7 19	4 11		5 4	18. Lubin.
17 pjatk	Huga	Othmara	5 Golakteou	7 21	4 10		6 5	19. Dobrolug.
18 ſobot.	Hesichija	Hesichija	6 Pawola	7 22	4 9		th. p.	20. Sylmorow.
47. tydjen. Text dop.: Matth. 22, 15—22; pop.: Matth. 12, 41—44; Iac. 4, 2—3.								
19 uſedž	23. u. v. ſtu. ir.	24. ſtu. v. ſtu.	7 24 u. p. ſw.	7 23	4 8		5 5	21. Rámeček.
20 pónđz.	Emilije	Benigna	8 Sept. M.	7 25	4 7		5 52	22. Rámeček.
21 wut.	Mar. wopr.	Mar. wopr.	9 Onesisa	7 26	4 6		6 44	23. Rámeček.
22 hrjeda	Cäcilije	Cäcilije	10 Erusta	7 28	4 5		7 43	24. Rámeček.
23 s̄twt.	Klementca	Klementca	11 Viktora	7 30	4 4		8 47	25. Rámeček.
24 pjatk.	Khryſogena	Khryſogena	12 Jana jalm	7 31	4 3		9 57	26. Rámeček.
25 ſobot.	Katržiny	Katržiny	13 Jana Chr.	7 33	4 1		11 9	27. Rámeček.
48. tydjen. Text dop.: Matth. 25, 31—46; pop.: Matth. 20, 20—23; Fil. 1, 20—21.								
26 uſedž	14 ſtu. v. ſtu.	14 ſtu. v. ſtu.	14 ſtu. v. ſtu.	7 35	4 1		th. d.	28. Rámeček.
27 pónđz.	Huncjerje	Basilija	15 Jap. póst.	7 36	4 0		0 23	29. Rámeček.
28 wut.	Ruffa	Sosthena	16 Zap. póst.	7 37	3 59		1 39	30. Rámeček.
29 hrjeda	Waltera	Saturnina	17 Rjetorja	7 39	3 59		2 57	
30 s̄twt.	Hendrija	Hendrija	18 Platona m.	7 40	3 58		4 17	

1865. December, hodownik, na 31 dñjów.

Měsíčkowe
pschemienje.
Wjedro.
Stoletna
protočka.

Hermanki
a
skótnie wiki.

Tydzenie a dñy.	Porjedžena protyčka evangelſka.	Porjedžena protyčka katholſka.	Stara julianska November.	○ ſthad. h. m.	◊ thow. h. m.	Rebetę mijanjenja ith. th. h. m.	○ Polny mēſ. 2. dez. mjezor 7 hod. 34 min. ma symne dñy.	2. Žitawa.* 4. Biskopich* Gafyń.* 5. Bart.* (lane wiki)
1 pjatk	Zongina	Etiqija	19 Abadiasa	7 41	3 57		5 35	6. Rješwacj- dlo.*
2 ſobot.	Aurelije	Franca Xav.	20 Reh. z. D.	7 43	3 57		ith. p.	11. Djeſeč.* Drjowf.* Mitras.* Brody.*
3			49. tydzeni. Text dop.: Romſ. 13, 11—14; pop.: Jan. 15, 1—15.					13. Krossyn. Eisenberg.
4 pónđz.	Borbory	Sabbasa	21 ſ. n. p. sw	7 44	3 56		5 6	14. Staro.* Darhna.
5 wut.	Amoſa	Paulinu	22 Filemona	7 45	3 55		6 9	15. Trébule.* Wojerecy.*
6 ſrijeda	Miſławſcha	Miſławſcha	23 Amfilocha	7 47	3 55		7 16	16. Kulow.* Luboras.*
7 ſchtrw.	Markwarda	Ambroſija	24 Katržiny	7 48	3 54		8 24	17. Hrót.* Barschej.* Pſchivreg*
8 pjatk	Mar. podj.	Mar. vodi.	25 Klementa	7 49	3 54		9 32	18. Ruhland.
9 ſobot.	Agrippiny	Leokadije	26 Jurija	7 50	3 54		10 39	21. Mužakow*
			27 Jakuba m.	7 52	3 54		11 45	
10			50. tydzeni. Text dop.: Iap. fl. 3, 22—25; pop.: Matth. 5, 17—19.					
11 pónđz.	Damaja	2. advent	28 1. advent	7 53	3 54		ith. d.	
12 wut.	Epimachja	Damasa	29 Paramona	7 54	3 53		0 48	19. Vatoržiza Kralowſta renta.
13 ſrijeda	Lucije	Dionyſije	30 Dianalia	7 55	3 53		1 51	
14 ſchtrw.	Iſidora	Nikafija	1 decembra	7 56	3 53		2 53	
15 pjatk	Ignaza	Khrystinh	2 Habakuka	7 57	3 53		3 55	
16 ſobot.	Ananiaſha	Eusebija	3 Sofrona	7 58	3 53		4 56	
			4 Borbory	7 59	3 53		5 56	
17			51. tydzeni. Text. dop.: Kol. 1, 12—15; pop.: Matth. 11, 2—10.					
18 pónđz.	Wunibld.	3. advent	5 2. advent	7 59	3 53		6 53	
19 wut.	Reinharda	Theotima	6 Miſławſha	8 0	3 53		ith. p.	20. Wopomijenja hodne dñy:
20 ſrijeda	Kwatember	Suſe dñy	7 Ambrosija	8 1	3 54		5 35	4. Borbory.
21 ſchtrw.	Domascha	Domascha	8 Patapija	8 2	3 54		6 39	21. Domascha
22 pjatk	Beath	Flora	9 Klar. pod.	8 2	3 54		7 47	24. Patoržiza
23 ſobot.	Dagoberta	Vitorije	10 Minasa	8 3	3 54		8 58	
			11 Daniela	8 3	3 55		10 11	
24 rj. b.			52. tydzeni. Text dop.: 1. Jan. 1, 1—4; pop.; Jan. 1, 19—27.					
25 pónđz.		4. advent	12 Malvina	8 4	3 56		11 25	
26 wut.		1. ſw. hodoſ	13 Eustraca	8 4	3 56		ith. p.	
27 ſrijeda		2. ſw. hodoſ	14 Thyrza	8 4	3 57		0 51	
28 ſchtrw.		Jana evang.	15 Kwatemba	8 4	3 58		1 57	
29 pjatk		Rjew. djeſči	16 Aggaja	8 4	3 59		3 13	
30 ſobot.		Jonathana	17 Star. wótc.	8 4	4 0		4 28	
		Davita	18 Sebastiania	8 5	4 1		5 38	
31 njez.	n. po hodž.	mj. po hodž.	19 4. advent	8 5	4 2		6 41	

6 PF:

卷之三

Rati- tal.	3 Prozent.			3 1/2 Prozent.			4 Prozent.			4 1/2 Prozent.			5 Prozent.				
	Umlie-	mehr- zahne-	tel. ufst. up.	Umlie-	mehr- zahne-	tel. ufst. up.	Umlie-	mehr- zahne-	tel. ufst. up.	Umlie-	mehr- zahne-	tel. ufst. up.	Umlie-	mehr- zahne-	tel. ufst. up.		
roster 1	9	—	7/10	—	1	5/10	—	1	2	—	1	135/40	—	1	11/10	telter 1	
5	—	4	5	—	5	25/10	—	44/10	—	6	—	675/10	—	7	5	—	
10	—	9	—	—	75/10	—	105/10	—	83/10	—	12	—	135/10	—	56/10	63/10	
15	—	13	5	—	14	4/10	—	1575/10	—	13/10	—	18	—	1	11/10	25/10	
20	—	18	—	—	15	—	21	—	175/10	—	24	—	2	27	—	2	5
25	—	22	5	—	187/10	—	2625/10	—	219/10	—	1	—	5	1	38/10	25/10	
30	—	27	—	—	225/10	—	1	15	267/10	—	6	—	3	105/10	15/10	30/10	
35	1	1	5	—	263/10	—	675/10	—	36/10	—	12	—	3	5	11725/10	122/5	
40	—	16	—	—	3	—	12	—	35/10	—	18	—	4	—	395/10	38/10	
45	1	0	6	—	338/10	—	11725/10	—	94/10	—	124	—	5	24	—	5	—
50	115	—	375/10	—	225	—	4	35/10	2	—	—	5	2	75/10	563/10	45/10	
60	124	—	45	—	23	—	5	25/10	212	—	6	—	2	2	75/10	63/10	
70	2	3	—	—	523/10	—	2135	—	613/10	—	224	—	7	—	345	785/10	
80	212	—	6	—	2	24	—	7	—	36	—	8	—	18	—	9	—
90	221	—	675/10	—	3	45	—	788/10	—	318	—	9	—	4	15	1013/10	
100	3	—	75	—	315	—	875/10	—	4	—	—	10	—	415	—	1125/10	
200	6	—	15	—	7	—	—	75	—	8	—	—	20	—	9	—	225
300	9	—	225	—	1015	—	224	—	1025/10	—	12	—	—	1315	375/10	15	
400	12	—	1	—	14	—	—	1	5	—	16	—	1	—	15	—	20
500	15	—	175	—	1715	—	375/10	—	1375/10	—	20	—	—	110	225	50	
1000	30	—	215	—	34	—	2275/10	—	40	—	—	310	—	45	—	45	
6000	150	—	215	—	175	—	1475	—	200	—	—	1620	—	225	—	2025	

, řeckého 1. puntu přijměte, hřebíž zentnář 1, 2, 3 hací 100 tol. plací.

ident. n.	punt. n. n.	gent. fl.																	
1	—	3	1	3	21	6	3	1	9	3	41	12	3	51	15	3	61	18	3
2	—	6	12	3	6	22	6	6	32	9	6	42	12	6	52	15	6	62	18
3	—	9	13	3	9	23	6	9	33	9	9	43	12	9	53	15	9	63	18
4	1	2	14	4	2	24	7	2	34	10	2	44	13	2	54	16	2	64	19
5	1	5	15	4	5	25	7	5	35	10	5	45	13	5	55	16	5	65	19
6	1	8	16	4	8	26	7	8	36	10	8	46	13	8	56	16	8	66	19
7	2	1	17	5	1	27	8	1	37	11	1	47	14	1	57	17	1	67	20
8	2	4	18	5	4	28	8	4	38	11	4	48	14	4	58	17	4	68	20
9	2	7	19	5	7	29	8	7	39	11	7	49	14	7	59	17	7	69	20
10	3	—	20	6	—	30	9	—	40	12	—	50	15	—	60	18	—	70	21

Nekotří evropských významných.

Jan, král řecký, rodž. 12. dezembra 1801; ženěny s Amaliu Augustu, bavorskou prynzešynu, rodž. 13. novembra 1801. Děčíci: 1) Vojtěch August Albert, rodž. 23. října 1828; ženěny s prynzešynu Karolu s Wasa, rodž. 5. srpna 1833; 2) Marie Hilžbjeta, rodž. 4. února 1830, vydovou něbo genuezského vojvody Ferdinanda; 3) Vojtěch August Jurij, rodž. 8. srpna 1832, ženěny s portugalskou prynzešynu Hanu Mariju, rodž. 21. července 1843; 4) Sofie, rodž. 15. února 1845.

Vojtěch Wilem I., král pruský, rodž. 22. února 1797. Franz Josef, krázor rakouský, rodž. 18. srpna 1830. Alexander II., krázor ruský, rodž. 29. října 1818. Napoleon III., krázor francouzský, rodž. 20. října 1808. Abdul Aziz, krázor turecký, rodž. 9. února 1830.

Ludwig II., král bavorský, rodž. 25. srpna 1845. Leopold, král belgický, rodž. 16. října 1799. Křistian IX., král dánský, rodž. 8. října 1818. Jurij I., král gradišťský, rodž. 24. října 1845. Jurij V., král hanoverský, rodž. 27. května 1819. Wilem III., král nizozemský, rodž. 19. října 1817. Louis I., král portugalský a algarvecký, rodž. 31. října 1838.

Pius IX., báň romský, rodž. 13. května 1792. Viktor Emanuel, král italský, rodž. 14. února 1820. Isabella, královna španělská, rodž. 1. října 1830. Korla XV., král švédský, rodž. 3. května 1826. Korla, královna württemberská, rodž. 6. února 1823. Viktorie, královna jindříšská, rodž. 24. května 1819. Miklóš, vévoda černohorský, rodž. 6. října 1841.

1.

Pomhaj Bohu nám!

Jašo bě našeh kněz Jezus Kristus pječ tawšný ludži s někotrymi počrunkami našvýčil, prařesche wón i ſwojim wuzomníkam: ſberače te ſb. tne krásli, ſo ſo ničo njeſtaſy. S tajſej psichkaſnu a ſ tajſkim ſlowom poruči wón tmy ſwojim mudru ſlutniwoſć. Wón naši wſchitkach ſ tmy na to dopomni, ſo dyrbiſh to, ſchtóz mamy, njech je wjele abo mało, ſwérku hromadžic a lutowac̄. Mudra ſlutniwoſć paſk je dobrý pocížk, kotryž wjele zohnowanja plodži, ſo bjes njeje nictó ani bohath ani khudy žane prawe ſbože wuziwač njeſtože. S mudroſcju ſo khěža naſtwari a ſ roſomom ſo ſdžerži; psches mudroſc ſo komory napelnuja ſe wſchitkem krásnym bohatstwom, praři Salomo we ſwojich psichkách. Tuta mudroſc paſk je to, ſo jedyn wě lutowac̄, to řeka, ſo ma jedyn to w myſli, ſo njeby žane njenusne wudawki čjinik, ſwoje ſubko a pjeniesy njeſchecčinik, to ſchtóz ma, hromadže džeržač a ſkhowač a wſchitko

nanaſlěpie a mudrje ſaujesej a wuwjesej a naſožic ſytač. Pschetož bohatſtwo wotebiera, hdječ ſo psichecčinjia, hdjž paſk ſo hromadži, dha ſo pschisporja a ſchtóz to mało ſazpi, tón woſhudži. Lutowac̄ paſk njeje to, ſ gramnoſcju a ſ naramnoſcju pjeniesy hromadu drapac̄ a ſktrabac̄ a ſ latomnistrovom abo ſ lichomnistrovom ſwoje ſubko powjetſcheč a pschisporječ. Někotry lutuje a je ſkupý a wobohac̄ ſo ſ tym a myſli ſebi, ſo wón něchtó psched ſo je pschincleč; ale ſkupemu muzej njeſchistěji, ſo bohath je a ſchtódyhija pjeniesy a ſubka naramnemu člowjeku? praři Širach.

Lutuj, to je mało ſlowočko a ma jenož pječ písmikow, ale ważne wone je a ſ tutymi pječimi písmikami by někotremu pomhne bylo, hdj by je nož po nich čjinik. Sa jich wjele je to ſlowočko: „lutuj“ twjerdy worjeh, kotryž roſkuſnyc nochžedža, a dokež woni to njechadža, dha woni tež ničo ſkuſanju a ſ kamanju nimaju. To ſo někotremu ſda njeſtožna wěz byč: lutowac̄; ale to ſ wjetſcha ſkodži derje wě, ſwoje ſubko a pjeniesy roſbrojic a psichecčinik. Někotryžkuliž muž a hospodař pschi ſebi řečne: ptacík ſoj, hdjž čahnu“, ač! ſ čomu lutowac̄? a jeho ſuba mandželska a hospoda do teho ſobu htobsuje prařiž: ſa tmy hač ſu ptaki, ſaku ſo jím prudka a ſaki, a wona mari, po čimž ſo jej ſečze, a je, ſchtóz jej ſkodži. — Bohath praři: ſ čomu dha tola lutowac̄! wſchak mam ja wſcheho

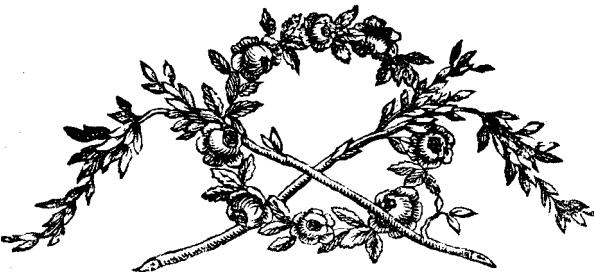
dosć, i c̄omu dyrbiak skupi być, hdyż mi na niemim wjepobrachnię a mi wschudżom derje doßaha. Tón, kij tak ryczi, chył so pak dopomnicz, so sboże ma wjerzate nohi, so połny śud so wutocji a polna studzeń so też wuczerpa. — Khudy muž pak praji, hdyż i njemu wot lutowanja ryczis: wot c̄oho dha dyrbiak lutowac; hraj! moje kroski, kotreż warbuju, ledom doßahaja, so so se żonu a s dżeczimi żiwu; a hiszce lutowac? Bóh swarnuj, to je njemόžno! Tym pak ma so wotmowlivic: dzekacierz, kij so rad wopije, tón njewobohaci a schtoż to mało fazpi, tón wohudżi, pschetoż wjese brézowych pruczikow czini khoschco, wjese żornjatkov hromadu žita, wjese pjerja poħlesheżo a wjese ręczkow wulku rēku. — Lutowac dyrbieli myl rjeknu młodzi hólzy a młode holzy, lutowac? wschak śmy młodzi, dha chzem so živjenja wjehelicz; hdyż budzem ſtari, dha chzem potom hladacz, hacż njemόžemy ſebi neschto na ſtronu połocic. Tym pak ma so prajic: sa młode hordacz, sa stare tradacz, sa młode žida, sa stare pacżoż, a schtoż do swojego dwazystego lata njeje rjamy, do tiszystego njeje śylmy, do schtyrzystego njeje mudry, do pieczędziesiątowego njeje bohaty, tón to nihdź njebudż. — Schto lutowac? motriżi tón lohzy śmyśleny we swojej wutrobie: pschindżeli čaž, pschindżeli rada; hdyż mam, dha ham, hdyż nimam, dha tradam. Haj sa tajkeho budże woprawdże rada k proſheriskełu kijej a k kučzicej w pastyrni, pschetoż kries Njelutowar a kries Ni-masč ſtaj swoje žive dny pod jenej třešňu hromadze býdlitoj.

Tola pak, hacż runje to ſkowęžko „lutuj“ s wjetſha na njepłodnu roli panje a wjese lubowarjow a pscheczelow nimia, dha wschak pschedżenał njemože hubu dżerjeż, ale dyrbi prajic a riez: lutuj we dobrym čažu, so masč we ślym čažu; lutuj hdyż by hiszce młodhy, pschetoż niczo hubjenisze njeje, dželi na stare lata nusu tradacz a hnady hladacz, a prośna mōščen je eżezle brēmjo. Lutuj — ale kaf dha, budżesč so prashecz, kaf dha to je móžno? hdyż dyrbi moje kroski wostajie, kotreż njetrjebam a kotreż byh ſebi rady na ſtronu połozik. Na to motwolwi so: wschak masč nalutowarje we kózdom mēscie, dwoje w Budyschinje, jenu we Kameniżu, je-

nu we Lubiju, jenu we Biskopizach. Tam twoje nalutowane a ſbytkne kroski doniše a hdyż njemožesč ſam hicż, dha dži k nekaſkemu dowěrenja hōdnenemu čłowięcej wo wshy abo k ryħtlařej abo k kniſej duchomnemu abo k kniſej wuczerzej a praj: ja nimam kħwile do mēsta hicż, budżesč tak dobry, hdyż wi nuts pschindżecje a wsmicje mi to ſobu do na-lutowarje. Tón budże to rady ežinie, pschetoż ſchto njedyrbiak so nad tym ſwjeſtelic, hdyż młodhy abo ſtary ſapocżnie mudrje lutowac. Wopomin: nihdże druhdże twoje kroski a tolerje lepe ſhowane njeſhu, hacż tam; hdyż je we twojej kſchini abo w twojej mōščniczżi maſč, dha so tebi te kulojtew węzki wukulaja, so njewesch, kaf so tebi stanje; tam pak wone węste ſteja a roſtu, t. r. węstu dañ c̄i pschinjeſhu; jeśli pak je nusnje trjebasč, dha je h̄ymdom ſaſo doſtanjesč. Lutuj jenož a c̄iū někoſti ſapocżat k lutowanjom; położ ſebi kózdy thdżen neschto wot swojeje warbħ abo ſdħ, kózdy mēbač wot ſwojich dohodow do boka a wono so tebi poñdże kaž tamnemu wojaſek, kij wot ſwojego traktamenta nowy pjenieżk kózdy džen ſebi nalutowa a ma nět k burske ſublo w B. Wotczeħen ſebi neschto wot twojeje jēdże, njepſchecżiń ſwoje kroski we njenujnym draszczenju a ty ſmejjeſh pschetož nusn pjenieżk na čaž, hdyż nusa na tebje dže. Pschi tym pak njebudż, kaž śmy prajik, gramm anī ſkupy, pschetoż pjenieżna luboſč je korejn wſchego ſleho.

To ſkoro ja poſchtoła Pawoła wostanje ſtejo: wulki dobytk je, schtoż bohabojaſny je a ma doſež na tym, schtoż jemu Bóh da; ale Bóh budże tebi tež pomhac, hdyż po mudrej radze ſo ſadżerżiſč, kotrež ſo we thħlej ſchucżlach ſpewa:

hudż ponizn, hdyż pschibjerasč
a wjese ſamōženja maſč;
njeħ ſwoja bohabojaſnosćz
c̄i lubſha je, hacż kubla doſež;
we młodoczi dżerž k dżelu ſo,
tym starym dżeko eżejte jo;
ſej położ neschto na ſtronu,
ſchtoż twoje ruki warbuju;
na čažnu węz ſo njeſpuſchnej,
to čažne wobſtaſne wſchak njej;
tón jenož prawu mudroſč ma,
kij węzne kubla požada.

2.

S. f. cz. ſ. m.

To je pječz snamjefčkow, kotrež po prawym we kózdyń domje dyrbjałe sapisane bycz. To je hundanečko we pižmikach, kotrež ſo wam tudy prijodek kladze. To je někajti lekarſki rezept a hdy býchu młodzi ludžo, hdyž ſwoje hospodarſtwo ſapocžni, po nim činiili a starci ludžo na to, ištož te pižmiki praja, nočnyli ſapomnicz, dha býchu ſo derje měli. Schto pak te pižmiki na ſebi maju? Požlučhajcze, ja čzu wam to wulkadowacz.

Pawlikez nan bě 68 lét starý a jeho macz tsi ſela mlobdcha. Teho dla čhzyschtaj ſo na wumjent ſyntuz. Jeju syn bě ſo woženik a dzen po kwaſzu, hdyž bě mloda hosposa pschicžahyka, ſo taj staraj do ſwojeje wumjenskeje ſhězje podaſhtaj. Pichetož starý Pawlikez nan prajesche: ſózdy ſwoje lubuje, kózdy je tam najradſcho, hdzej ma runja ſwojego, a młodzi ſe starymi pod jenej tſchu, to niežo dobreho njewunjehse! Ta mloda pschichodna džowka pak teje myſle njebe, wjese bôle ſkorzesche na to, ſo čhzyschtaj nan a macz ſo wot njeje dželicz. Wona bě we měſcje a we Drajbžanach wjeli lét ſa kuchařku ſkužila a narukla, najlepſche kufki po najnowiſkim waſchnju waricz. Nječeňhutaj tola prječ, wostantaj tu, praji wona; ja čzu wamai kózdy thdzen thfanzy, ſkódko a dobre napjez, ſwinjazu pječeñ a lute dobre kufki hotowacz; hdyž na wumjentku ſtaj, wot teho wscheho niežo njedostanjetaj! Pawlikez nan ſo pak psches takle rycze njeda ſawiescz. Wotročzhy a ſkužomne džowki jeho stare snachi, blida a koža, ſchinje a poſlesheza na wumjent donjezechu a jako běchu ſuwak a toſle pod khachle ſtajene, wróci ſo hiſceže jedyn króčz, wsa ſebi ſwoju staru bibliju a ſwoje ſpěwarske ſ chanora a ſwojim ruku ſkiezo praji jim

božemje. Ach! rjeknij plakajo mloda hosposa, woſtaječe mi něſhto ſ wopomnječu, luby nanko, ſchtož bých pschezo psched wocžomaj měla. To může ſo ſtačz wotmowlwi wón; bibliju a ſpěwarske tebi wostaſicz njemóžu, te ſu mi lube a drohe wot mlodoſeže ſem, ale něſhto dyrbisich doſtačz; nimaſh žanu krydu? Jako bu ta pſchinjeſena, wsa wón ſwoju pſchichodnu džowku ſa ruku a dowiedze ju ſ ſtwymu durjam a napiža tam wysche nich te pižmiki: t. f. cz. ſ. m. Tute džiwne napižmo ſdasche ſo jej kaž hundanečko, kotrež wona wuhudacz njemóžesche. Pawlikez nan pak ſežeze ſwoju čzapku ſe ſnehbereje hlowy, wotčini ſwoju bibliju a čitasche, ſchtož pola Daniela we 5. ſtawje ſteji. Moja luba džowka, praji wón, jako kral Velſazar ſe ſwojimi mózgymi kraſnou hóſcjanu djerzesche a ſo ſ nimi wjezelesche a pijesche, wupſchestrje ſo na ſeženu ruka, kotrež na nju te ſkowa napiža: mene mene tekel upharſim, kotrežh dla wón ſo jara naſrōža, kotrež jemu pak nictó wuložowacz njemóžesche, hacž bu na poſledk Daniel, tón jat̄ ſ Judy, ſawokany. Dokelž dha tute ſkowa, kotrež ja wysche durjow ſym napižak, ſa tebe kaž hundanečko ſu, dha čzu ja twój Daniel bycz a je tebi wuložic. Haj! te pižmiki: t. f. cz. ſ. m. ſu ſapocžatki ſuateho pſchizkowa: tucžna kuchēn čini hóſchu móſchen. To pak ſym we ſwojim dolhím ſiwojenju naſhonik, ſo ludžo, kotsíž ſu ſ bohaſtowom a ſ kraſnym ſiwojenjom ſwoje hospodaſtво ſapocželi, ſu do khudobý a nuj ſapanysli. A čjoho dla? Dokelž ſu woni na tucžnu kuchēn wjeli djerzeli, lute dobre kufki jědli a wſchitko we ſwojim hospodaſtvoje po najnowiſkim waſchnju a po nowej módze měcz čhyli. Wých, psches čjo je Eva naž wſchitkach wo paradiſa pſchinieſla? Dobra jědž to bě. Wona ſebi žadasche wot plodow teho ſakafaneho ſchtoma jěſcz a jědzesche tež wot njeho a dasche wot teje jědze tež ſwojemu muzej. Teho dla buſchtaj ſ paradiſa wuhnataj a dyrbjeſhtaj we pocje ſwojeho woblecža ſwoj ſhléb jěſcz. Tón ſhubjeny ſyu, wot kotrehož naſch knies Jefus Khrystus rycži, ſ cžim je wón ſwoje kufka pſchecžnič? Š dobrej jědžu a ſ dobrým pižom. Wón je runje tež ſhonit, hdyž tucžna kuchēn wjedze a hdyž wón na polach ſwojego kniesa ſwinje paſhesche, měſeſche wón khwile doſez, ſ Jeremijaſzweho ſrudneho khrluſha ſt. 4 ſchtucžku 5 ſpěwacz: kotsíž najprjedy to najlepſche jědžiſhu, ſa-

wutla něk na hařach, kotsi předny we židje khodža-
chu, leža něk na hařach we blíže!

Po tutoym předowanju, kotrež bě Pawlikę nan
na sakkadze swojego biblijskeho teſta djeržał, ſacjini
wón bibliju a ſebi ſwoju čapku stajiwski čyzsche
hič. Echo poſlucharka pak bě psches to, ſchtož bě
ſtrychala, hľuboko hnuta. Wona fo ujeflhróblí ſwojej
woči k temu ſchdžiwzej poſběhnyž, kiz tak pěknje ſ
njeſ ryežesche, a ſapocja platač. Vjes tym ſtupi
młody Pawlikę Jurij dō jſtwh a ujemóžesche fo
doſc̄ ſpodžiwac̄, ſchto bě fo tu ſtalo. Echo młoda
žónka fo pak troſhtowac̄ ujemóžesche, ale plakasche
hi ſheče bóle, fo wón naſtrózany ſawola: Marka,
ſchto dha tebi je? Mój runje wot teho ryežachmoj,
rjekný nan, kotremuž fo ſylſicžka psches bělu brodu
ronjeſche, kaf fo młode a nowe hospodarſtwo ma
ſawjeſeſ a ſapocžinac̄ a ja ſym wutrobnje ſwježeſenj,
fo tuta moja ſuba džowka, twoja młoda žónka
dže po tych ſamych puežach khodžic̄, po kotrejch
mój, ja a twoja mac̄, ſmoj khodžiloj. Ryežesche dale
wo tym, luby nano, praji Jurij a ſyńče fo, waſche
nohi ſu ſkabe a ujemóža to ſnjeſeſ, hdžz dolho
ſtejjeſe! ſyńče fo; ſchloda jenož, fo ujeſhym hiſheče
nowy kanapej ſupit, ale jutſje dyrbi fo to ſtač. ſanapej?
praji ta młoda žona, tón ty ſupic̄ ujeſ
trjebaſch, pschetož tu ſteja te ſlowa: t. l. c. ſ. m.
Prawje tak, rjekný Pawlikę nan, a wjeſeſeſche fo,
fo jeho předowanje ujebe podarmo bylo, pschetož
dženža bě wón hiſheče ſ jeje erta ſkyschal, fo nowy
kanapej měcz dyrbi a fo bjes ujebo ujeudze; prawje
maſch, ſuba džowka, pschetož niž jenož tuczna ſučen
čini ſuchu móſhen; niž ſ teho jenož khudoba w domje
naſtanje, fo fo late dobre ſuſki warja, a fo hospoſa
ſebi a druhim to a wono dobreho napjeſeſ a po-
psheje, ale tež ſ teho, fo młody lud ſebi myſlli, ho-
ſpodaſtwo dyrbi fo ſ lutym wonkomnym krafznyム
bohatſtwom ſapocžeſ, a fo ſebi naſkuvi nadobu, bliđa
a ſyphile, židzanu draſtu a wſchelle, ſchtož fo wo-
čomaj lubi. Wſchitko to pak wužuſhi móſhen a
je ſapocžatki khudoby. Wurszy ludžo, kaž my ſym,
njetriebaju wſchēdne na bliđie měcz: pječen a th-
kanz a ſchtož je wočow žadoſeſ a wutrobow hordosč.
Wjeſhove hornynki běchu Iraelske ſlaženie. Te nowe
wězy, kotrež pidi ſapocžatku młodaj mandželskaj, hdžz
fo ženitaj, ſebi naſkupitaj, ſu někotrym hižom ſchkodne
byk, fo je rěkalo: ſa młode hordac̄, ſa stare tra-

dac̄. Želi ſo wamaj woſhidne ujeje, ſubej džeſeſji,
dha woſtaſtaj te vječ piſmiki wysche durjow ſtejo
a dopomítaj fo na nana a na mac̄er, hiž ſmoj
wěčnije po Salomonowej radze činiſkoj, kiz praji:
ſ mudroſeſu budze khěža natwarjenia a ſ roſomom
ſdjeržana, psches mudroſeſu budža komorę napelniſene-
ſe wſchēm krafznyム bohatſtwom.

Hdžz bě Pawlikę nan to prajiſ, klapaſche ma-
cjerka na woſna prajiſ: hdžzha woſtanjeſtak dolho?
khofej w róli wuſtudnie. Wón pak djeſeſe ſ khywatom,
fo by domoj pschischoſ.

To pak je wěrno, ſchtož te pječ piſmiki: Lu t u j
a t. l. c. ſ. m. njewoſkeſbuje, tón ma proſherſki
měch hotow, předny hac̄ ſebi to myſlli; pschetož bo-
hatſtwo wotebjerá, hdžz fo pschecžini, hdžz fo pak
hromadži, tam fo pschisporja; ſchtož ſa młode kida,
dyrbi ſa ſtare hľodac̄, a khlóſeſe ſuſh činja ſohku
kſchinju.

3.

Jan a pschedženak fo wo protyzh roſtrycžuſetaj.

Pschedž. Pomhaj Boh!

Jan. Witaj! ale roſnemdrjeny wonhlaſaſ? ſchto cji je?

Pschedž. Wjersazy ſym, fo, hdžz pschiradu,
mi ludžo poruki činja, fo wjedro ſeſta ženje uje-
trechi, kafež ſym w protyzh wſchecžil. W předa-
wſchich lětach je fo mi pschedžo derje radžiko, prawe
wjedro pschipowjedac̄. W l. 1864 pak, woſebje

lēče, hdyž běch deschčí wěščejík, žlónčko nanajjeni-
šho řwěčeře.

Jan. Wěrno to je, so je protýka saidzene
lěto jara khalá!

Pſchedž. To pak je tola wot waž ludži
njerossomne žadanie, so my protýkarjo dyrbimy sa
zyké lube lěto wjedro, kajkež budže, předy wěščejic̄,
kžiž my tola nictó, a hdyž by wón tón najmudřišči
a najwuezenišči muž byl, njemóžemy na žadyn džen
s wěstoſču wjedžic̄ a wuſlédžic̄, hač budže rjany
abo deschčíkojth. Ja ſzym ſebi po tajtím twjerdze
prjóděk wſał, so nječham we protýz̄ ženye ničo wjaz̄
wot wjedra ſpónnic̄! Nječ ſebi we tym kóždý
žam ſwoju protýku wudžeka a džerži. To žadyn
khumſcht njeje, protýku pihač̄, hdyž je lěto nimo a
ſtajnje ſwaric̄ a boričec̄, hdyž ſo wſčo njedopjelni,
kaž je předy prajene!

Jan. Čakaj wujo, čakaj; jenož pomalku!
Ty do twojeje protýki ničo wot wjedra ſtajic̄ nje-
chajch? Bože dla, dha tebi žana duſčha žanu wjaz̄
njewotkupi! To buram protýku lubu a drohu čini,
so wona wot wjedra ryc̄i, wot wjedra pak w bur-
ſkim živjenju wjèle wotwiſjuje, kaž ſyw a žně,
plodnoſč a njeplodnoſč, ſrudoba a wjeſele a ſchtó
wě, ſchtó dale. Hdḡeha dyrbjal naſh jedyn wo
wjedre něſhto ſhonic̄, hdyž by protýka wot njeho
njeryčjaka!

Pſchedž. Wujo, ja tebje wutrobnje proſchu,
njeryč tak hlapje! Hlaj! my běh žlónčka a jeho
76 planetow a 21 měřac̄kow jara derje ſnajemy;
my můžemy na džesac̄, haj na ſto lět předy pra-
jic̄, hdyž ſo žlónčko a měřac̄k ſac̄zmitaj; my drje
ſymy ſa tym pſchischi, wulic̄ic̄, kaž cjez̄ka a tolſta
žana hveſda je; my můžemy pſches telegrafy druhim,
kotiž ſu tawſhyt mil wot naſ ſdaleni, ſwoje myſle
ſjewic̄, ale žadyn pſchirodopýtnik a žadyn hveſdar
njemóže ſ polnej wěstoſču prajic̄, hač jutſje budže
žlónčko ſwěc̄ic̄ abo deschč hiež. Runje wo wjedrje,
wo kotrež ſu ſo ſettawſhyt wſchitzy cžlowjekovo
wſchědnie ſtarali, a kotrež my bjes instrumentow kóždý
džen haj kóždu hodžinu wobledžbowac̄ můžemy, wo
wjedrje a jeho pſheměnjenju my jara mało wěmy,
haj po pravym, ničo njewěmy.

Jan. Čjoho dla pak ſu tola protýkarjo we
žwojich protýkach wjedro wěščejili, hdyž ſo wono
wuſlédžic̄ njeda?

Pſchedž. To je ſo teho dla ſtako, dokelž
je lud we potajných wězach — wjedro pak je zyle
potajna wěz — pſchitvěrie jara pſchitvěreny a na
próſnych wěščejerjow radu poſkuchá. Na tutu lu-
dowou pſchitvěru ſu ſo protýkarjo mudrje ſaložili a
pſheměnjenje wjedra do protýkow ſtajeli.

Jan. Husto doſčj pak ſo wjedro ma, kajkež
je protýka poſtajka. Šsama naſha ſerbſka protýka
je we tym naſtupanju jara husto zyle prawje
měka, so je wjedro bylo, kajkež je we njeſtajko.
Čjoho dla chýk ty twoju dobru khalbu ſanic̄ic̄?

Pſchedž. Hdyž by jenož lud we wſchitkých
naležnoſčach tak ſcerpliwy byl, kaž we naležnoſčach
wjedra, kotrež we protýz̄ ſteji! Hdyž wjedro njeje,
kaž je we protýz̄ wěščejene, dha ty rjeknjetři:
tón kóž pak protýka njeje wutriechila, a poſkožiſh
ju na ſtrona, ale ſa tħdžen ſaſd do njeje poſladatſh,
a hdyž ſo někak ma, kaž je protýka prajika, dha ty
do njeje wěriſh, kaž do evangeliона!

Jan. Ja na protýku džeržu, to mőžesč wě-
ric̄, wujo. Hač wona tež druhdy kži, dha tole druh-
dy tež wěnoſč ryc̄i a wěste tola je, ſo ſo wjedro
pſheměni, hdyž ſo měřac̄k pſheměni. Čjoho dla
by to njemóžne bylo, wuſlédžic̄ a wuprajic̄, kajke
wjedro na młodny abo na połny měřac̄k a kajke na
přeni a na poſleni běrtlik panje?

Pſchedž. To pak hiſhce wučinjene njeje,
ſo měřac̄kowe pſheměnjenje tež pſheměnjenje wjedra
ſa ſobu cjez̄nje!

Jan. Šchtó? Ty to přejesč, ſchtó my bur-
ſky ludžo ſ wěstoſču wěrimy, ſo ſo wjedro pſheměni,
hdyž ſo měřac̄k pſheměni. To ty mi a nikomu
wuryc̄ec̄ njebudžesč; ja ſzym to cjaſh živjenja wob-
ledžbowal a moj njebo nan, kaž tež moj njebo džed,
ſtaſ mi to prajiko, ſo to temu tak je! Šchtó dha
tola bledžiſh, wujo?

Pſchedž. So ſo wjedro pſheměni, to ſo
žamo wě, ale ſo ſo to ſtanje, hdyž ſo měřac̄k
pſheměni, to je wěz, kotrež ſo niz wote maje, ale
wot wučených mužow přeje, kži ſu to wobledžbowali a
ſhonili. Starí astronomojo abo hveſdarjo drje rje-
knu, ſo měřac̄k wěstu móz na ſemju wopokaže; cji
nowiſhi pak temu napschczęſiwo wobtwjerdzuja, ſo ſo
to na žane waſchnje njestanje abo tola jaro porědko
ſtanje. Wurokany a ſławny astronom Herſhel praji,
ſo měřac̄kowe pſheměnjenje a wjedro na ſemi ničo

hromadze čjincj nimatej a drugi runje tajki wučenj muž, wěsty Wädler, kij je čjaš swojego zykleho živjenja wſchitku swoju prózu na to słožiš, so by měšaczk wobledzbował, rječnije: hacž wjedro wot měšacza wotwišuje abo niz, to ſo prajicž njechodzi; ſtož pač moje wobledzbowanja nastupa, dha je to jara małko, ſtož ma měšaczkowe pschemenjenje ſ wjedrom na semi čjincj.

Jan. To by bylo, wujo! Po tajkim by wot wučenjyh ludzi na jene dobo ſo ſacjifmnych mohlo, ſtož je wjèle ſtow lět bjes ludom placilo. Njech Herschel a Wädler a druh, kaž rěkaja, praja, ſtož chzedza, ja wostonu teje wery, so wjedro ſ měšaczkowym pschemenjenjom ſo pschemeni.

Pschedž. Hacž th to wericž chzesch abo njeħasch, hacž th to pschidach abo njepschidach, to je wſcho jene, tamni woſebni wučenii mužojo, lotſiž ſwoje ſhonjenja maju a pschi tym na wěste wobledzbowanja a druhe pschicžin ſo ſaloža, ſebi wjazh dowerenja we tajkih wězach ſaſtuja, dyžli ty a twój nan a twój njebo džed. Wy ludžo ſeje ſo nauwczili do teho wericž, so ſo ſ nowym měšaczkom wjedro dyrbi pschemenicz a poſladacze do ſwojeſe protysi, ſtož we njej ſteji; jeli ſo ſo stanje, kaž protysi praſit, dha je to dobre, jeli niz, dha ſeje tež ſ pokojom. Syndom krócz ſo wjedro njepſhemeni, hdjh ſo měšaczk pschemeni, a jedyn krócz ſo to stanje, dha hnydom woſacie, hlej hlej, to ſym ja prajik, hdjh ſo měšaczk pschemeni, dha ſo tež wjedro pschemeni.

Jan. Kéždy krócz ſo to njestanje, so by ſo wjedro pschemenjako, hdjh ſo měšaczk pschemeni, ale hysto ſo to stanje, a po tajkim ja pschi tym wostanu, so to je wérne a wěſte.

Pschedž. Na tym pač měšaczkowe pschemenjenje wina bycž njetreba, ale něſhto drugiego! Štož pač, to my njerómy, pschetož wěſte prawidla, čjoho dla ſo wjedro pschemeni, ſo njechodža poſtajicž. Nashe wjedzenje je we tym kruchate. A po tajkim je to njerózna wěz, so my prothkarjo móhli ſa zjhe ſeto wjedro do předka pschidowac. Wy ſym tež mudri dojež, ſo njeprajimy, kajke wjedro budže, ale ſo my wjèle bóle rječnemy: mložy měšaz poſkaje na rjane abo deshezikoje wjedro, abo poſleni běrlif móže plodny čjaš pschinjeſež a t. d.

Jan. Haj! mudri wy ſeje, ale mudrishi kola my, ſo my po ſtoleñnych ſhonjenjach pschi tym wostanem, měšaczkowe pschemenjenje wjedro pschemeni. Ja ſebi to nihdy nanihdy wurhečež njebam.

Pschedž. Ja chzu tebi hisheče něſhto po wjedacž. Wěsty Marſet w Genfu je psches 60 lět na pschemenjenje měšacza a wjedra ſhwemu ſedzbował a pschi tym wuſlēdžik, ſo ſo wjedro huſcijcho pschi połnym a mložym měšaczu pschemeni, hacž pschi prěním a poſlenim běrliku, a to tak, ſo porědo deſhečež dže ale rjane wjedro naſtanje. 1000 krócz ſo wjedro njee pschemenjako a jenož 120 krócz we čjaſu połnem a 125 krócz we čjaſu mložem měšacza. Po tym bndžesč mi pschidacž dyrbjecž, ſo je to jara njewěſte, hacž ſo wjedro ſ měšaczkowym pschemeni abo niz, a ſo to je njemózne, wjedro, kajkež budže, ſ wěſtoſci do prijodka pschidowac. Pschi tym chzu ja tebi něſhto pscheradziež, ſtož ſym nje‐dawno čjitač, kak je franzovski marſhal ſ mjenem Bugeaud (Bujow) wuſlēdžik, kajkež wjedro ja čjaſu jeneho měšacza (niz měšaza) budže.

Jan. Štož to je?

Pschedž. Marſhal Bugeaud bě, jako bě hishečežen mložy wojerſki a we wójuje we Schpaniſkej pobyl, we jenym klöſchtrje starý rukopis namakał, we kotrymž běchu wěſte prawidla, wjedro naſtanaze, ſapišau. Te bě jedyn much ſestajak, kij bě psches poſ ſta lět na wjedro ſedzbował. Po tutym rukopisu wostanje wjedro wot 12 krócz 11 krócz tajſe ſu zjeho čjaſu jeneho měšacza (niz měšaza), kajkež je pjatý džen teho měšacza; hdjh je 6. džen woſtało tajke, kajkež je 5. džen bylo a wot 12 krócz 9 krócz tajke, kajkež je 4. džen teho měšacza bylo, hdjh je ſo wjedro 6. dnja temu runalo, kotrež je 4. džen bylo. Marſhal Bugeaud a druh ſu wuſlēdžili, ſo tuto prawidlo we měšaczech oktoberu, februaru, měru a haperleji prawje njepacz, we wſchitich thich drugich měšaczech lěta pač połnu placzijnu wobtwerdži. Bugeaud bě wot wěſtoſci teho tak trojerđe pschidowac, ſo ſo pschi wójnskich abo drugich ſkladnoſežach po tutym prawidle ſadzerjeſeſe.

Jan. Po tajkim měšaczkowe pschemenjenje wěſtu móz na wjedro wopokaže?

Pschedž. To ſo ſ teho, ſtož je ſo wot marſhala Bugeauda potwiedako, njechodži dopokazacž, wujo, pschetož tudy je rjež wot wjedra, kajkež je ſ

a 6 dnjow po mlobym měšacíku, ty pak prajesch, so ho wjedro pschemeni tón žamy dzen hdyž nowy měšacík nastupi.

Jan. Ale nima dha stolétna protýka žanu placísnu? Wschak sym pschezo blyschak, so ta njelži!

Pschedž. Wesch dha, schto stolétna protýka je?

Jan. Po prawym njewém, schto wona na ſebi ma, myſſlu ſebi pak, so wona njewazna bycž njemóža, dokelž wschak wjedro na ſto lét pschipowjeda.

Pschedž. Stolétna protýka je knižka, kotrež je wěsty Moritz Kenauer, duchomny we Langheimje w Baierskej w lěze 1700 napišak. Tón bě postajík, so je ſydom planetow, kotrež knježa a wjedro na ſemi činjia a so po nich kózde ſedme léto to ſamo wjedro nastanje, kajkež je předn bylo.

Jan. Njeje dha temu tak? Mi ho ſda, so ty njewerisj do tyh ſydom planetow?

Pschedž. To ſym tebi hžom junkróčz praješ, so ta wěz s tými ſedmimi planetami ničo njeje, dyžli ſtara pschivéra, a wobtwierdžuju pschi tym, so tež ſtolétna protýka njemóže wjedro předn wuprajicž, kajkež ſa zyla léto budže. We nowiſich protýkach ničo wo ſtolétnej protýce njeſteji, to ho jenož we tajich hiſhce ſtanje, hdyž je lud hiſhce ſtarej protýcnej pschivérje pschihileny.

Jan. Za pak praju, so ja wot ſtolétnej protýki njepuſhežu, a žadam ſebi, so by tež ty ju do twojeje protýki ſtaſak; hewak ja wo nju njerodžu.

Pschedž. To móžu tebi k woli činicž, wupo, ſo ſtolétnu protýku ſobu wotcijſhcežecž dam, ale ty ſo ſiebaſh a wulzyschuije molish, hdyž do njeje wériſh.

Jan. Niamam dha wěſte burſte prawidla, kotrež wjedro poſtaſai?

Pschedž. Haj! ſtari wowčeřjo, ſtari hajnizy a ſtari burjo ſu wſchak na wjedro, tak dohlo hacž ſwět ſteji, ſedžbowali a ſu po ſwojich ſhonjenjac̄h wěſte prawidla poſtaſili. So ſo wone zhy ſacizhycž njedadža, dyrbí jedyn pschidacž, ale na nje ſo ničtó njemóže ſpuschcežecž, dokelž ſo po nich wjedro jene léto pschemeni, tsi abo ſchtyri léta ſa ſobu pak wone na žane waſchnje njetrehja.

Jan. Njeje dha to wěrno, schtož prawidlo rjekne: hdyž woka ſelena žabka, radu deſchcik ſapka?

Pschedž. Haj! to wſchitko je wěrno, a druhé temu podobne prawidla to ſu, kotrež pschemenjenje

wjedra pschipowjeda, kaž: we wulkim róžku mlhy, pschinježu mokre naſleto; Pawoła ſymu ſawoła; wulki róžk, hdyž cžopky je, dha bur k Bohu ſdyduje; na ſwěček Marije ma wowčeř radſho wjelka w hródzi dyžli ſlónčko; Matij ſemju wotanka abo ſanka; ſchtož měrž wuwabi, to haperleja ſacžeri; hdyž dže w měru ſněh, dha je ſa ſywy ſlě, ſu pak w měru ſuché dny, dha budž buro wjeſehy; tak dohlo hacž žabu do Marka wokaju, tak dohlo po Marku mjeſčja; hdyž na Medarda deſchcik dže, ſa ſchtyri njedzeče njeſtaſtanje; raníſhi deſchcž a wjeweſejinsti placž jenak dohlo trajetej; hdyž ſlónčko ſwěči na Šarvjeiža, dha pschindze rjana naſyma; wjedro, kajkež na Egidijs panje, tajkež ſchtyri njedzele wostanje; hdyž liske ſjecha radu panycž, dha dže ſyma mózna ſtanycž; hdyž na Handrija mjeſnje, dha na hodu taje; wjele ſněha, wjele ſyna; ſelene hodu, běle jutry!

Jan. Saſtaň wupo; to je doſez prawidlow a ſu wſchitko wěſce ſjane!

Pschedž. Riane ſu a husto tež wérne, ale ja jenož to jene praju, ſo tute prawidla nam protýkarjam ničo pomhacž njemóža, dokelž ſ nich ſo nje-hodži pschemenjenje wjedra ſa zhy léto předn wuſlēdžicž!

Jan. Praj mi pak tola, wot cžoho dha pschemenjenje wjedra wotwiſuje?

Pschedž. To je jara cježko prajesch a tebi wulkadowacž. ſe temu, ſo ho wjedro pschemeni, pomha: powětr, ſlónčko, dym a para, kotař ſ morja, ſe ſemje a ſ rekow do powětra ſo ſběha, elektriziſtata a magnetismus w powětru a na naſhzej ſemi a to, ſo ho ſemja ſama wokoło ſo a wokoło ſlónza wjereži. Ty widžiſh, ſo je wjele wězow, wot kotrež wjedro wotwiſuje a je wěſte, ſo je hiſhce wjele druhich winow, kotrež my hiſhce wuſlēdžili njeſkym. To wſchak ty derje wěſh, ſo wot powětra a wot wětra, kž duje, wotwiſuje, hacž deſchcž abo ſněh dže, abo ſlónzo ſwěči. To pak, hacž je powětr ſuchi abo melky, cžopky abo ſymy, pschindze ſhem wot polarneho abo äquatorialneho wětra. Wokolo äquatora je mjenujz powětr 22 gradow cžopky, pola kónzow ſemje je won 24 gradow ſymy. Dokelž powětr psches cžopkotu ſo roſczechniſe a woſoži, psches ſymu pak cježki je, dha tón cježki powětr ſo na ſeniju deſe czechniſe, tón lóžſhji pak ſo k njebu wuſbehniſe. Po tajkim je pschezo

Kózdy ma swoje waschneicze.

Bě jedny džen schulská visitacija w Z. Zyrwinski radziezel s města bě pschijek a k. duchomny se wzy bě s nim do šchule pschischol. Kenješ wuežer wuežesche džeczi a woprascha ho jich: prajeze mi tola, dha dha swet leži? Džeczi mjelečachu a njemóžachu wotmolwicz, hač napožled matk Jurk wüstupi a s wótrym hložom praji: swet leži we schi.

Nisu nusa lehnje.

Tak so na žudnijskim hameže Plunichez Petra, kiz bě paduchstwa dla hadženy a do pschepytanje pschischol, praschachu: čoho dla je to cžinik, so je kranz, wotmolwi wón: to je so wózom winow dla stalo, mjenujzy, ja mam khoru žonu, schesek džeczi a nimam žaneho khleba.

Meisski bruk.

Jeli so léto 1864 swojeho hrošneho symneho a nještajneho wjedra dla ſebi pola nikoho žanu dobru khwalbu njeje jaſkužko, dha je ſo to tež malcho swěrjatka — meisskeho bruka dla stalo. Léto bě pschestupne a kózde pschestupne, t. r. kózde schtróte léto meisski bruk s wulkimi črjodami ſe ſemje wulcje a ſo na ſemi swojeho živjenja wjeſeli a ſe ſwojimi ſubami wulku ſchodus a žakoſue ſkaženje pschihotuje. Šchtó njeje hizom ſchyschal, tak rjenje a krafnje to bōrczi a ſchwörcezi, hdyž na cijichich wječorach rjaneho naſečza tuto ſwěrjatko s millionami w hromadach po dolach a po horach swoje reje džerži! Tak móžesek ſebi myſlicz, lajka to cžwila bycz dýrbiaka ſa ifraelſki kraj, hdyž ſtöckli ſu pschilecžile!

Ach! porucž Bohu ſwěru
Twój pucž a ſrudobu,
A wopomu ſ prawej wěru:
Bóh knježi na njeſju.
Wón loft a wětry wodži
A wſchitke mróčeze,
Pucž, po kotrymž ſo khodži,
Tym swojim ſjewicz wě.

Dokelž dha my protylarjo běrtliskéta předn
běchny na to dopomuili, so budje léto 1864 psche-
stupne léto, dha bě někotryh kultiz ratař a bur, vjedžo,
so we nim čwila s mejskym brukom nastanje, na to
smysleny, tak by ho někak tej wulkej schodze wo-
barac̄ hodžiko, kotrež tutón njewitaný hósc̄ we lězach,
w kerčach, sahrodach a na polach načinji. Kéždy derje
wě, so tutón bruk je lósh pacholk, kiz žadowe kezenje
skónzuje, dubowé wobnóški wobžerje, so káž stare khosch-
cja wonhladaja, a ſwoje jeſka do ſemje načabde, s
kotrychž ſo wacžki, tak mjenowane kandrošy, wulahnu,
kiz wot koruschlow žita a travy ſo živja a ratarjej
ležnu ſchodus načinja. Po tajſim je to wažna na-
ležnoſc̄ ſa burow, woſebje pak ſa ratarjow, kotiž
wulke kubla wobžedža, ſo ſo na to myſli, tak by
najlepje tutón mejski bruk ſo pschesčžhal a kónzowal.

Njedaloko wot ſakſich mjesow we Pruskej ma
woſebny knies wulke kublo, a dokelž wón žadny
ſemjan njeje, rěkaju jemu: knies hamtm̄an. Wón
bě ſebi tuto kublo halle njedawno ſupil a wono
běſeſe jemu tak jara lube, dokelž we lěžu a we
kerčach wjele rjaných mchodých a starých dubow, wo-
toko ſwojeho hrodu wulku a rjanu žadowu sahrodu,
wokolo ſwojich polow a na pólnych puczach žado-
we haleje mějeſche. Hízom w měru a w haperleji
tutenu kniesei wntroba w živoc̄e pukotaſche, hdny
na mejski bruk ſpominasche, kiz ſo w meji pschesčup-
nho léto porodžic̄ mějeſche. Někotre njedzeli do ju-
trow, hdjež herak nichro hiſhče na to ſo njebe do-
pomnił, da wón w wokrjeznych nowinach wobſcherny
naſtawł wotcžiſhčeſc̄, w kotrymž to wulke ſtaženje
wopíza, kotrež tuto ſazpjenja hódne ſwérjatko žado-
wym a druhim ſchtomam bje wſcheho ſmiljenja a
pschemyslenja načini, a wſchitk, kotiž sahrody, pola
a kerči wobžedža, na tón wulki wužitk dopominaſche,
kotryž ſ teho ſměja, hdny kóžde ranje ſchtomy tſcha-
ſeja a na ſemju ſpadane bruki ſkónzuja. Pschi tym
wón njeſapomni pschiftajic̄, tak ſo te ſkónzowane
bruki ratarſtu ſ wužitkej na to waſchnje načožic̄
hodža, ſo ſ pierſchezu ſmeſhane najlepſki hnój, kiz je
na guano podomny, dawaja. So by ſwoju hor-
liwoſc̄ we tej načnoſci najſtawniſho wopofakaſk, wopſewi
wón pódla, ſo čhe kóždemu, kiz mejske bruki
kóji a ſ njemu pschinjeſe, ſa kóz 10 nſl. wuplačic̄.

Meja pschithadžesche, meja léta 1864 ſe ſwo-
jim hroſnym a njeļuboſnym waſhničkom, a ſanicž-

washe ſwoju wot wſchitk ſpěwarjow we wſchěch
čjažach jej darjem ſubosnoč a khivalbu. S njej
pak pschindžeku jecne njeļuboſne džecži, mjenujž, te
lube bruki, kotrež, hdny bě jenož trochu čopko, ſwoje
ſanicžowanske džélo wobstarachu. Wone běchu tež
tón króž tak ſurowe a khrobke, ſo ſo ſa žanymi
mjesami njeprachachu. W Galskej káž w Pruskej
wone jenak hódne žerichu a žadny narod ani ſerbſki
ani němſki njeſhepuſhčijch.

Thđen po ſwiatkach bě, ſo E. hamtm̄an po
ſhēdanju ſ woknom hlaſaſche a wutroba jemu
krawjeſche, hdny na žadowe ſchtomy we ſwojej wul-
kej rjanej sahrodje ſpomni. Ica jene dobo wuhlada
wón po drósh, kiz pola jeho dwora nimo dže, wós
jedžo, kiz pola wrotow ſaſta. Na wosu ležesche wjele
měchow, kotrež pak jara czeſke byc̄ njemožachu; psche-
tož jedhyn jenicki ſuchi ſonik bě ſapschehnjeny a burik
ſedžesche předku na woju. Wejipny, ſchto to je,
wotcžini ſebi knies hamtm̄an wotno. Tu widžesche wón, ſo
tón burik ſe ſwojeho ſydlěſchla
dele ſrači, jedhyn poſtrónk wu-
pſchehnje a jón na khribet ſwojeho
tonika položi. Na to pschimy
twjerdſho ſwoje ſtaré kſchudžiſh-
ejo ſ rufu a pohlada wokolo ſo,
jako by ſo ſarvěſciž hžk, ſo
je na prawym mějeſe. Knies
hamtm̄an pak na njeho wokaſche,
ſo prachéjo, ſchto wón čhe?
Je to pola hamtm̄ana tu?
rjekn tón burik. Haj, ja ſam
ſym knies hamtm̄an, praji tón,
ſo by burika trochu na to do-
pomnił, tak ſ nimi ryczej ma;
ſchto dha wjeseſh? Bruci
wjisu, bě to kunte wotmol-
wjenje. Bruci? a tak wjele? prachesche ſo wuſtró-
žany knies hamtm̄an. Ach, wotmolwi burik, to jich
wjele njeje, to je jenož dwazeſci kózow; domach ma-
my jich hiſhče tybzaz ras wjazy.

Žakoſnje. Zbly počny wós mejskich brukow!
Knies hamtm̄an ſpōſna, ſo ſo ta wěz, hdny ſ wokna
wón ſ tym burikom ryci, wuežinicz njehodži. Se
žakoſnym ſmutskomym ſtonanjom khwatasche wón

sej swy psched dwór a stupi so k wosu, na kotrymž te měchi ležachu. Przed hacz won tu řekowęko prosi, pomaska won s ruku na měchi, so by so pschedwędejil, hacz ja wero, schtož burit ryczi. Wo prawdze! we měchach mjerowęsche so wcho wot lutnych brukow, a jich schrotowanje bě hizom wjele kroczełow daloko hlyshcz.

Bruk su wo prawdze žive, sawoła tudy knies hamelman, kotremuž so sapoczesche styskac̄. Žive su, praji tón burik, so hmęo; my hmę je halec węzera a sa weżerawschim tſchaſli, dha jich hiszczęce njeje wjele ſlakko! Moje dla mózecze s nimi czinic̄, schtož chzecze, ale ja ſebi myſlach, so byscheze je najradſho žive měli.

S wokal dha sy, praschesche so nětk knies hamelman, kiz bě ſpósnak, so tón burik někal zuſu rycz ryczi. Nō, wotmolwi tón, se Sakkely ſym. A Sserb sy? Haj, luby hamelman! Käk dha feze na to pschischli, so mi teſko brukow pschiwęſecze?

Haj! hlaſcze, to ma so tak, powjedasche tón burik. Pola naſ je tak wjele brukow, so ničtō ničo ſa nje dac̄ njeſchze. Käk hlyshachmy, dha w měcze schwarny pjenies ſa nje placza, dokeſ tam polinku ſ nich warja, ale do města bě nam trochu daloko. Na to powjedasche jedny naſchich ſuždow, so my tudy ſa kórz 10 uſl. placzieze. Duž myſlachmy ſebi, so to je prózy hódné, a teho dla je wežera a ſawżerawſchim naſcha zyla wjeſ ſo do teho dala, so hmę brukti tſchaſli a hromadzili. Schtož je so jich naſromadzilo, to je na tym wſyčku, a to je jich runje dwazyci kózow. Hdyž pak jich wjazy měcz chzecze, dha jich wam ſa někotre duž hiszczę dwaj króz wjazy pschiwęſu.

Kosrijemdrjen bě k. hamelman na tutu powjescz poſluchal a jeho wutroba ſo horjesche ſe ſwiatym hněwom. S wukraja pschiwęſu tebi ludzo bruki, myſlesche won pschi ſebi, a dyrbischt je ludzom ſaplaſczie. Boh ſwarnuj, to czinic̄ njeſmiesch; mózno by bylo, ſo jeno ranje zylý extraczah na ſteſnizy pschedwęde a pschiwęſe brukti ſe wſchitlich ſutow ſemje, twoje penesy njebych ſazhanyke, te ſkoczata ſaplaſczie. Tajke myſle jeho ſcherjachu a won teho dla wobſanku, ſo te dwazeczi kózow njeſkupi.

Mi je žel, praji won, ſo sy ſo podarmo prɔzowak, mój luby pschedzelko; to je tola wjele žadane, ſo my tudy we pruskim kraju washe ſakſke a wyshe

teho my Němcy washe ſerbiske brukti ſupowac̄ dyrbjeli. Wrócz ſo a jēdž ſ měrom domoj, ja wo twoje brukti njerodzu. Po tutych ſkowach wobroczji ſo knies hamelman a džesche pomalku do ſwojego dwora. Won njebe njemalo wjeſeły, ſo teho hlupeho burika na tajke tunje waschnie wolby. Teho wjeſele pak dohho trac̄ njeſdyrbjescze.

Tón wobohi burik ſtejſeſche hwlisku, jako by' jeho učhto na hubu kleſnyk. Wſchitke jeho kraſne nadžije běchu ſaniczene. Město dwazyci poſchēſnatow dyrbjescze won ſo ſe ſwojimi měchami ſaſo domoj wróciſz! Won njemózſeſche to ſapſchimy, ſo tajſe roſdželenje je bes pruskiſi a ſakſkiſi, ſerbſkiſi a němſkiſi brukami. Sa wſchomaj ſo drapajo ſtejſeſche hwlili kaž měch rępy a njewedzecze, ſchto ma czinic̄. Po hwlili pak won ſo wjeſele ſmějſeſche a knies hamelman, hdyž by to widzil', by ſo kaž ſo jemu bě hlupe ſurik rēkaſ.

Kaž bě knies hamelman jemu czinic̄, tak won czineſche. Won ſwojego konika ſ poſtronkom ſaſo ſapſchęze a wobroczji ſo ſ wojom, jako by domoj jēc̄ džyk. Won ſo pak jenož malý kruch wjeſejſe a na to ſaſta. Nětk ſaleſe won na wos a ſapſchimy jedny měch, roſwajaſa jón a wuſypa jón na pucz. Bruti, hiszczę žive, ſo psches měru ſwojego noweje ſwobodý ſmějeklihu. Na dróſy ſo jím jara njeļubjescze a duž wone ſchwörz a bórcz ſwoje ſchidleſchka wupſchēſtrjejo na ſchotom hamelmanowęſe ſadoweje ſahrody ſežachu, kotaž pschipódla ležesche.

Wutrobnje ſwjeſeleny, ſo bě teho hlupeho ſerbſkeho burika tak hčetſje wotbyk, bě knies hamelman ſaſo do jſtwy ſchol a ſo tam k woknu ſtupiſ, ſo by ſa tym burikom a jeho wofſezkom hladak. Ale ſchto wopishe jeho hněw, jako tudy widzi, ſchto tón burik czini! Se ſadwelowanjom ſkoczi won na dróhu a pschindze tam runje w prawym czazu, jako naſch burik druhi měch wotwjaſuje, ſo by jón kaž přeni wuſypaſ.

Käk mózefch ſo ſchróblic̄, ty hjeſbóžny czlowięcze, sawoła hamelman ſ wótrym hloſom a ſ hněwom tschepotajo, twoje brukti tudy wuſypac̄?!

Bruti ſu moje, knies hamelmano, wotmolwi tón burik ſ měrom; ja hměm ſ nimi czinic̄, ſchtož czu; dom je domjescz, ſo mi njecha, teho dla je tu puſhczam.

Twoje brukti njeſtuſcheja do pruskeho kraja a

ja ſebi žadam, ſo je ſažo ſobu do Sakskeje bjerſch, žwjarjeſche hamtman bôle roſnjenmdriju na teho burika.

Njebojče ſo knjes hamtmano, wolmolwi wón, hdyž ſu ſpuſhežane, dha wona derje doſež puež do Sakskeje a do Sſerbow namakaju, ale to ja praju, domoj ja je nihdh a nanihdny niſedowjeſu. Hdyž bě to prajík, ſapocja ſ nowa tón měch wotwjasowacj.

Dokelž knjes hamtman widzeſche, ſo to ſa- džewacj niemóže, ryjeſche wón hinal a dawatſhe dobre ſłówé. Podarmo. Wón ſadzi ſchýtri ſle- borne ſa kórz. Podarmo. Napoſledk dyrbjeſche pól ſchěznaka pſchijwolicj a tež tón kórz ſobu ſa- placjicj, kiz bě hízom wuſhypanj. Wjeſeſe ſo ſmějo tykaſche tón burik pjeney do ſwojeſe móſchniczkj a ſo podžakowawſchi wjeſeſche ſo wotsal, jako bě knjeſej hamtinanej to krute ſlubjenje dał, ſo njecha ženje wjažy žane ſakſte ſerbſte mejske bruki do Pruskeje pſchijueſcz.

7.

Schleswig-Holſtein.

Wo niežim njeje ſo ſaündzene ſeto tak wjele ryjeſko a w němſkich a ſerbſkich nowinach piſale, kaž wo Schleswig-Holſteinje. Džiwač ſo teho ničto njebudje, pſchetož we Schleswig-Holſteinje bě wójna. Maſhi ſakſy wojazh běchu preni, kotsiž do Holſteina dyrbjachu a ſteja hiſhceze tam. Sa nimi czechuſtej pruſke a rakuſke wójsko do Schleswiga a mějeſchtaj krawne bitwy biž a djerjitaſ kraj hiſhceze pſchezo wobſadženy. Nekotra ſerbſta wutroba je ſtyſkne puſtolala, někotra ſylſicžka ſo pſcheliwala, někotra modlitwa ſo k Bohu ſyňhowaſa dla Schleswig-Holſteina. Pſchetož ſerbſy ſynojo a bratſja w tych wójskach ſteja, kotrež běchu tam czaħnysi. Teho dla ſebi pſchedženak, kiz ſwojim lubym pſch cjeſam radu něčto noweho a wažneho powjeda, žanu druhi radu njevě, hacž wo Schleswig-Holſteinje a wo tym, ſchtož je ſo tam podało, krótku powjeſcz ſestajecj.

Bjes Danſkiſti a Němzami wobſteji dla Schles- wig-Holſteinja hízom doſho ſwada. Jedny móže rjez, ſo wona hízom na wóžom ſtow ſet traſe.

Kóždh ſeſtſtotek a huſcijſho je ſo wona ſ nowa ſbě- huſla a ženje njeje teho dla trajazy měr wobſtač. To ežini, ſo Danſy wſchak niemoža derje ſo djer- žecj, hdyž Schleswig-Holſtein nimaja. Danſki kraj je mólcžki a khudý a njeplodny a leži wſchudžom ſ morjom wobdaty a nima ſam ſo žanu móž. Teho dla híze ſo Danſki po mjažhových horuſach plodneho Schleswig-Holſteina. Teho dla je ſo ſe ſtrouy Danſki wſchitka móžna leſej ukožowata, Schleswig-Holſtein na ſo ſežahyč a, jeli ſo to njeje radžilo, jón ſ mozu dobycj.

Hdyžeha pak tola leži Schleswig-Holſtein? Kajki je to kraj? Šchtó tam bydlí! Neak dha ſ jeho pra- wom ſteji? Komu dha ſluſha? Šchtó ma tam ſ knjeſom bycz? To ſu praschenja, na kotrež džu wot- moſtwicz.

Wot Hamburga ſeje tola ſtýſheli, lubi čitarjo? To je wulke pſchekupſke město a leži p'chi Žóbju, kotrež ſo njeđaločo wot tam do morja wuliwa. Je pak to počnózne morjo a wot teho k prarwej ruzh je naransche morjo. Wot Hamburga k doſhemu wjeſzoru czechuſe ſo bjes woběmaj morjomaj, bjes počnóznyh (ſkywernyh) a naranshim, wot wobeju wobwity, najprjedy holſteinski a na to ſchleswigſki kraj, wobhdeſky wot Němzow, jemu ſ dželom wot Sſerbow wobſedženy, plodny a rjamy dla ſwojich dobrých polow a kufow, pſcherěſany wot mjeſiſkich rěkow. Tón druhí je Schleswig. Holſtein je wój- wodſtwo, a Schleswig teho runja, dokelž wobaj mě- jeſchtaj we ſwojim čaſu ſwojich wobſobnych wójwo- dow, kotsiž tam knježachu a roſkaſowachu. Poda ſo pak tež, ſo druhdy mějeſchtaj jenož jeneho wój- wodu, kiz pſches žentwu abo herbſtwo knjeſtvo nad wobimaj mějeſche. Mu to ſo ſažo ſta, ſo ſo ro- dželiſchtaj; dokelž tón wójwoda, kiz bě wobču, Schleswig a Holſtein wobſedžil, ſynow mějeſche, a jenemu Schleswig, druhemu pak Holſtein dari, ſo bě ſažo dwoje wójwodſtwo. Pſchi tym je ſo ſtaло, ſo je wójwoda nad Schleswigom na thrón danſkeho kraleſtwa pſchischoł a jedny a tón ſamý, kiz bě ſ kra- lam we Danſtei, bě ſ wójwodnu nad Schleswigom a Holſteinom. Móže ſebi kóždy myſlícž, ſo to ženje žane ſbože njeje ſa Schleswig ani ſa Holſtein bylo, hdyž bu jeju wójwoda ſ danſkiſti kralom. Pſchetož danſkemu kralej dyrbjeſche na tym ležane bycz, tej wójwodſtwoje Schleswig-Holſtein ſ danſkiſti kraleſtвom

ſjenociež, ſo by ſwoju móz powjetſchil a pschiſpo-
rjał. Schleswigſzy a Holſteinſzy pał ſebi to njemó-
žachu lubicž dacž, dokež woni wohebnu wuſtaru
(konſtituziju) a wěſte dobre prawiſny wobſedzichu,
kotrež bych ujm ſhujene ſchle. Tež njechachu to
pschidacž czi ſami, kotſiž jako potounizy ſchleswig-
ſkeho abo holſteinſkeho wójwody něſte prawo na
to mějachu, ſo dyrbjachu po ſmjerči danskeho krala
i wójwodu we Schleswigu abo Holſteinie bjež.
Hlaj! ſe wſcheho teho je ta wſchelaka swada a nje-
jednota naſtała, kotraž je we ſańdzenych lētſtotekach
bjes Danjskimi a Schleswig-Holſteinſkimi knježita.
Ta ſo tež njeje minyka, hacž runje danski kral w l.
1449 to ſhubenje ſčini, ſo Schleswig a Holſtein
dyrbitaj „na wječnije ujerodžđenje“ hromadze wostacž.
Pſchetož, ſchtož danszy kralojo ſ mozu njemóžachu
dobyčž, to woni ſ hjeſci ſpytachu wutwiescž a ſu
ſtawisny tutych poknóznych krajow níz jenož połne
kwrie, kotraž je ſo we wójnach a bitwach pſcheliwała,
ale tež ſwedečenja wot wſchelakeje njeprawdoſeže a
jebarskeho ſchibaſtwa, ſ kotrymž ſu Danzy woby-
dlerjow Schleswig-Holſteinia a jeju wójwodow ſani-
ejež tghyli.

Možno njeje, ſo by ſo to wſchitko, lubi cžitarjo,
wam bôle na dróbne móhlo roſpowendungacž, ſchtož je
ſo tam we starých čaſach podalo. Poſluchajecž
pał, kał ſo ta węž je we nowiſkich čaſach měla.

Zało bě w l. 1806 němske knježorſtwo ſpanylo,
čyžchú Danzy ſ nowa kaž Schleswig, tak tež Holſtein
i danskim kraleſtwom ſjenociež. Wójwoda augu-
ſtenburgſki pał ſo temu pſchecžini. S wilkej leſczu
woni praſtachu, ſo ma wón wěſte prawo na Holſtein,
tola pał jemu do kraja njechachu, wſele bôle ſ tutym
jebanjom a ſ tutymi ſemi jeho wujebachu, a wo-
bydlerjow niſowachu, dawki do danskeje poſkladniſy
dawacž a dansku rycž ryczeč. Pod ſakitanjom
Napoleona I., tiz jim pomhaſhe, ſa czož woni ſwoje
wójska a ſwojich wojakow jemu ſ pomožy ſtaſichu,
podtłóžichu Danzy dale bôle němskich wobydlarjow
Schleswig-Holſteinia, wuſběchachu tam mlody lud ſ
wojerſtwu a tyſachu jón do ſwojeho wójska. To
džeshe hacž do ſéta 1814, hdzej bu mér we Kielu
woſjanknjeny a Schleswig-Holſteinſkim jich ſtara
wuſtawa ſ jich prawiſnam ſažo data. W l. 1815
pał, jako europiſzy wjerchojo we Winje ſhromadženi
běch u tam wſchitkim europiſkim krajam nowy

porjad poſtaſichu, dha bu, jedyn njewě, kał je ſo
to ſtačz móhlo, wuczinjene, ſo dyrbj Schleswig dan-
ſtemu kralej ſkulſchež, Holſtein pał ſ Lauenburgom
do němskeho ſwjaſka pſchicž, tak ſo danski kral jako
holſteinſki wójwoda jencho wotpoſlanza na bundes-
taga w Frankfurcie poſzlač mějeſche. Pſches to, ſo
buſchtaj Schleswig a Holſtein pſches wiſli kongreſ
roſdželenej, je ſo ta ſwada ſ Dauſlimi hacž do na-
ſeheho čaſka Schleswig-Holſteinia dla ſdžeržaka. A
temu je ſo dwoje pſchidatko, ſchtož bu we tej węž
jara wazne.

W l. 1839 pſchinidze Khrystian VIII. na danski
thrón. Tón pał žane džecži a žaných herbów po
ſebi njemóžeshe. Teho dla naſta to praschenje, ſchtož
dha budze po nim we Schleswig-Holſteinie ſ knjeſtom.
Po danskej wuſtarwe bě wotpuſtečeze, ſo móža
džonki kraloſtu krónu herbowacž a na thrón
ſtupicž, kaž je to we Žendželſtej netk hiſtečezen tak,
hdzej je Viktoria ſ kralowu. Po němskich prawiſnach
pał njemíme ſo to ženje ſtačz, ſo móhla žónka na
thrón pſchincž. Po taſkim njemóžeshe tón, tiz na
danski thrón pſchincž mějeſche, Schleswig-Holſtein
dóſtacž a prénje prawo na wójwodſtwo w Holſteinie
mějeſche wójwoda anguſtenburgſki. Što ſe Schles-
wigom budze, wosta njewěſte.

W l. 1846 pał ſebi danski kral ſ leſczu pom-
hacž myſleſche. Wón wuda wukaſ, po kotrymž w
Schleswigu danski ſakon placzisnu mécž dyrbjehſe, ſo
mjenuižy tudž tež žony móža knjeſtwo wjescž a
po wotomrjeſzu krala knjeſtwo na ſo wſacž. To
pał ſebi Schleswigſzy lubicž njechachu, dokež bě to
pſchecžiwo jich wuſtarwe, a dokež by ſo jich kraj
pſches to zyle pſchedanshečeſk. A ſamón němski
lud abo němski bundestag temu njemóžeshe placzicž
dacž, pſchetož na to waſchnje by Danjska ſchwary
kruch němskeho kraja doſtała a drje pſchichodnje dale
loſcht ſ branja wobkhowała.

W l. 1848 wumrje kral Khrystian VIII. a po
nim bu Vjedrich VII. ſ kralom. Tón ſwoje knjeſ-
two ſ tym naſtupi, ſo nowy wuſtaru ſa ſjenocjeze
danske kraleſtwu ſubjeſche, to rěka, ſa Schleswig-
Holſtein ſobu. Pſches to by ſchleswigſka wuſtawa
byka horęſbenjenia a tuto wójwodſtwo ſ danskim kra-
leſtwom ſjenocjeze a wot Holſteina dželene. To
pał bě w l. 1848, hdzej ſo w Europiſzy wſchudzom
revoluzija hibaſche. Džiwacž ſo jedyn njemóže, ſo

Schleswigszh pszechzjwo tutej danskej leczji mōznie wustupowachu a ſebi ſwoje stare prawo ſ mozu żadachu. H̄iżom dawnie bē wſchaf němſki lud hroſnje na tych hordycz a leſnycz Danskich hlaſak, kotsiž ſe Schleswigom hraſachu kaž kóczka ſ myſchu, a jako bē netk bundestag w Frankfurcie panęł, ſastupjerjo němſkeho luda ſo tam ſendzechu a pruſſi kral Vjedrich Wylem IV. Schleswigſkim ſwoju pomož lubjeſche, dha ſo ſdachę, jako by ſtamny czas býł, ſo tej dolko czwiliowanej wójvodſtwie Schleswig-Holſtein budżetej ſ danskeje ſlamy wumóznej a woſkwobodznej. Nowe proviſorifſte knježerſtvo w Kielu ſo ſaloži, ſ němſkeho kraja dobrowolni wojowarzjo ſo hromadzachu a do Schleswig-Holſteina ſwojim pszechczanym bratram ſ bronjemi wruzh na pomož khwatach, kruch ſakſkeho wójſka doſta pschiftaſnu, ſo tam podačz a ſami Pruszy tam ſ willim wójſkom ſo czechnicu. Wjele njedzel bu kruta wójna ſ Danskimi wjedzena, někotra ſbozomna bitwa bita, a bē nadzija ſo ſo radzi, tych hróblycz Danskich ſ němſkeju wójvodſtwow wuhnac̄. Ale — ale — wſchitko bē podarmo. Wóh wē, ſak je pschijſko, ſo ſu ſo tam bili a bědžili a jow a tam czahali a paſ tola ničo njedokonjeli. W Němzach starý ſemirjetý bundestag ſe ſmericze horjeſtanu a nowe žiwjenje doſta, němſki hejm, kiž bē ſo w Frankfurcie ſechóš, bu roſehnath, kaž w Europiſkej wſchudzjom, tał tež w Schleswig-Holſteinie wſchitko na ſtaré pschindze. Němſke wójſka, ſakſke kaž pruſſe, kotrež běchu tam na pomož poſkane, wrócznicu ſo domoj, Schleswig-Holſteinsz, kotsiž ſami ſo wójnu dale wjescz ſpytačhu, buču roſehnac̄, proviſorifſte knježerſtvo w Kielu bu horęběhnjene. W Holomuzu Pruska a Rakuska a w Draždzanach němſzy wjehojo abo jich ſastupjerjo wučzinicu, ſo dyrbí w Schleswig-Holſteinje wſchitko tał wostacz, kaž je do lěta 1848 bylo, mjenujz, ſo dyrbí danski kral Schleswig doſtač a ſ wójwodu w Holſteinje byzej. Na to bu w l. 1852 w Londonje ſhromadzisna wotdjeržana, hdzej ſo ta zyla węz wot europiſkich wjehow a jich wotpoſkazow ſradowa. Žendželska, Ruzowſka, Franzowſka, Rakuska a Pruska tam protokoll podpiſachu, we kotrymž bu wuprajene, ſo ſo Schleswig danskemu kraju wostaji a tym kotsiž po jeho ſmierzci na danski thrón pschindu, ſo paſ njeſmje tuto wójvodſtvo ſ danskim kraleſtвom ſjenoczje, ſemu wjele bōle jeho wuſtawu a jeho prawiſnym

sakhowac̄, tola paſ jeho wobydlerjam jenajke prawo ſ Danſkimi ſpožcic̄. Dale bu we Londonje poſtajene, ſo danski kral wostanje wójwoda nad Holſteinom a jako tajti wotpoſkazza na bundestag ſeſele. Wójwoda augustenburgski paſ ſam ſa ſo wſchitke ſwoje prawo a herbſtwo dla Holſteina zyłe horjeda a wotſtupi, ſa čož won 2½ milionu toleř doſta. Tutón protokoll bu wot tych předy pomjenowaných europiſkich wjehow pschijathy a podpiſaný, tež wot Rakuskeje a Pruskeje, bundestag w Frankfurcie paſ njebu pschi tym dale prachany, hač do teho čze ſwolicz abo niž, a po tajkim te druhe němſke knježerſtwa, kaž Vajerska, Saſſka, Hannoverska a. t. d. tutón protokoll njepſchijac̄. Teho runja njebuču Schleswig-Holſteinsz krajni ſastupjerjo dale wo to pracheni, hač hžedža temu pschiswolicz, ſchtóž bu wot europiſkich wjehow w Londonje wobſanknjene, čjohož dla tež woni pszechzjwo wſchemu temu ſylnje protetirowachu. Szyň wójwody augustenburgskeho ſo runje tał hlbasche a protest pszechzjwo tutym wobſanknjenjam ſa- poſoži, dokež bē jeho nan drje 2½ milionu toleř wſał, ale ſo jenož ſam ſa ſo, niž paſ ſa ſwoje džec̄i tym prawiſnam wotrijek, kotrež woni na wójvodſtvo w Holſteinje mějachu, hdzej danski kral bjes džec̄i a bjes herbów wumrje.

Wſchitko tele protesty paſ ničo njepomhachu, londonſki protokoll ſwoju placisnu wobkhowa a ničto ſo nad nim bōle njewjeſelsche, hač danski kral a danski lud. Hdj bychú Danszjy mudri byli, dha bychú woni dyrbjeli na to hlaſac̄ a myſlicz, ſo bychú ſebi luboſcz a doverjenje wobydlerjow w Schleswig-Holſteinje dobyli. Haj Danszjy po prawym bychú dyrbeli ſchleswig - holſteinsku wuſtawu czechcic̄ a djerječ a wſchitko klépschemu wobročic̄, ſ tutym ſwojimi nāmſtymi ſuſhadami prawje ſčenje wobkhadzeč a jim jich žiwjenje pomhac̄ poſožic̄, ſo bychú ſo woni pod jich knježtвom derje měli. Ssnadž, hdj by danski kral wumrječ, bychú ſebi žadali, tež pód jeho potomnikom wostacz. To by mudre bylo wot Danszich, hdzej bychú ſo tał ſadžerželi a czim mudrischo, dokež wſchaf woni Schleswig-Holſtein derje parowac̄ njemóža a dokež, hdzej ſo jim tej wójvodſtwe woſmjetej, jich móz je ſlemjena a ſlamana.

Město teho paſ Danszjy ſo jara njemudrje a hluſje ſadžeržachu, a ſchleswig-holſteinske prawo ſchwiſjaču a to ſ tajkim njeroſomnym ſuwojenjom

cjinjachu, so niz jenož tamni wobydlerjo so roshněwachu, ale same nemiske ludy buchu s hněwom napjatnene. Danski kral nijemizh swoje slubjenje njezdjerzcsche, so sejperajo na wulku sejzpliwoſcz bundestaga, na njejednotu nemiskich wjerchow hjes ſobu a na nadziju, so budja zufe kraje, kaž Vendzelska, Rukowſka abo Franzowſka jemu pomhac̄ a jeho cjinjenje ſa dobre ſpoſnac̄. Po tajkim Danszy ſebi žadachu, so dyrbja nemizh wobydlerjo w Schleswig-Holsteine ſwoju nemisu ryc̄ wofstajic̄ a jenož dansy ryc̄eč. Sastojnsta we mestach a na wſach buchu nemiskim ſastojnikam brane a ſ danſkimi wobhadzane. We ſtronach, hdzej ſo jenož nemizh ryc̄ečche, buchu nemizh duchowai a wuc̄erjo wotbadzeni a wuhnac̄i, na jich město pač tajzy ſtupichu, kotsiž jenož dansy predowachu a džec̄zi dansy wuc̄zachu. We wójsku najlepsche města Danszy dōstachu, kotsiž we danskej ryc̄i kommandirowachu a schleswig-holsteinszy wojažy buchu najbóle do danſkich městow pſchepoſozeni. Sa wuſtawu, w Schleswig-Holsteinje placzązu, njebu prashane; hac̄ nemizh ſastupjerjo ſebi něſhto žadachu abo niz, na to njebu hladanc. Danszy mějachu to wotmyſlenie, Schleswig-Holstein zlyje pſchedanschečie, nemisu ryc̄ a narodnoſez tam wukorjenieč a ſo teju wójvodstwem zyle ſmozowac̄. So ſo to Schleswig-Holsteinskim njeſtobyc̄e, mózecze ſebi mylic̄. Šchtio byſhce prajili, lubi ſcerbjo, hdyz buchu Němcy w Sakſkej a Pruskej wam jenož luthy nemiskich predarjow poſtajeli, waſtich herbſtich prjec̄ honili; hdyz by wam bylo ſakasane, ſ waſtich rjanyh herbſtich ſpēwarſtich ſpēvac̄, hdyz buchu waſche džec̄zi we ſchulach byle nuſowane, jenož nemiski ryc̄eč? Njebyſhce wój ſkoržili a na wſchitke mózne waſchnie ſo wobarali. Schleswig-Holsteinszy to cjinjachu, woni ke miſci njechbodzachu, hdzej bujim město nemiskeho duchowneho danſki predar poſtajeny, woni ſwoje džec̄zi do ſchule njeſzczelchu, hdzej danſki wuc̄er na město předawſcheho nemiskeho pſchiñdze. Woni mórežachu a ſkoržachu, woni ſo wobcežowachu pola bundestaga a zlyk nemiski lud bě na jich ſtronje, hdyz widzesc̄he, so danſki ſ tajkej leſeču a ſurowoſc̄u ſakhadza.

Bundestag w Frankfurcie dolho pſchiyladowaſche, předy hac̄ ſ tajtemu ſtukowanju Danſkich w Schleswig-Holsteinje ſkowezko rjeky. Dokelž pač Danszy pſchego hörje wſchitke prawo kſhiwachu a we ſwojim

cjinjenju ujeſtaſchu, piſasche won na danskeho krala a hrožesche jemu, so budje ſo do teho měſhceč, jeli ſo Schleswig-Holsteinkich dale' cžwiſuje a pſchec̄zha. Na to pak danſki kral ſ tym wotmolmi, ſo ſwojemu ludu nowu wuſtawada, we kotrejj bě prajene, ſo Schleswig ujeſtunje wjazh ſamostatnug kraju ale ſ danſkym kralefstwom ſjenoc̄eny byz, ſo dyrbji ſchleswigſka wuſtawa zyle ſpanac̄ a tam jenož danske prawo placieč.

Jako bě ſo to ſtało, wobſanku ſundestag 1. oktobra 1863, ſo chze pſchec̄zivo Danſkym ſwoje wójska póšlacz a Holſtein wobſadzic̄, jeli ſo ſwoju nowu wuſtawu njeſtobec̄enja. Předy pak hac̄ ſo to wutwiesc̄ hodzesc̄he, wumrje danſki kral Vjedrich VII. a na jeho město bu Khrystian IX. ſtralom. Tón pač, hac̄ runje pſchi předku njeſtobec̄he, wot ſwojeho luda ſ temu twungowanym, tu nowu wuſtawu pſchiſia a ſo ſ tym ſa knjeſa nad Schleswig-Holsteinom poſtaji. Won da pſchikafnju, ſo dyrbja wſchitky ſastojnizh w Schleswig-Holsteinje jemu, jako ſwojemu pravemu knjeſej a kraley ſa tsi dny hoſdowac̄ a ſo pſchihac̄.

To bě ſapoc̄zat pſchec̄zivjenja, ſo ničto tutu pſchihazu njeſtobec̄he, ſo wſchitky ſchleswig-holsteinszy ſastojnizh, ſ wuſsaczom tych danſkých a danſy ſmýſlenych, ſo pſchec̄zivo ſ temu wupraſichu, a wuſnachu, ſo njemóža danſkeho krala ſa ſwojeho krala póſnac̄. Zlyk lud bě teje sameje myſle. W Němzach wuſtuwowaſche lud ſa Schleswig-Holsteinkich. Hdzej běchu w žaimym kraju krajni ſastupjerjo ſhromadzeni, wupraſichu ſo ſa dobre prawo Schleswig - Holsteina. Šeamón bundestag wobſanku, ſo ujeſtunje wotpóſtanž danſkeho krala dale' džel brac̄ na jeho ſhromadzisnach a wuſanku jeho. Wójwoda Vjedrich augustenburgski, kiz bě do teho cžaſa w Pruskej bydlit, ſwoj hlož ſběhnj a pſchede wſchitkimi nemiskimi wjerchami a pſched zlykym nemiskim ludom praji: dokelž je Vjedrich VII. wumrječ, dha wójvodſtwo Holſtein jako herbſtvo niz nowemu kraley ale mi ſkuſcha; mójan je drje ſo tutemu herbſtwu wotrjekl ale ja, jeho syn, niz. Ŝewoje dobre prawo dopokaſujo, won ſo hnydom na bundestag a někotrych nemiskich wjerchow wobroc̄i, ſo buchu jemu pomhali a piſasche tež na Schleswig-Holsteinkich, ſo ſwoje knježerſtwo pola nich naſtupi a ſo je jich wójwoda, danſki kral po tajkim jim nječo nima roſkaſowac̄.

Jako bě tak daloko pſchihlo, wobſanku frank-

furtksi bundestag, so ma ho ekskuzija we Holsteinje wuwjescz a so ma Saksa a Hannoverska, kózda 6000 wojskow, a Pruska i Rakusku reservu stajicz. Tuto wójsko ho dwé ujedzeli do hód 1863 na pucz poda a ho na železnizach do Hamburga a jeho wólknoścze wjesczche. S nim bushtaj tam dwaj zivilnaj komisaraj, jedyn sakscy kiz bě předadovski krajski direktor w Budyschinje, k. s Könneritz a jedyn hannoverski s imenom Nieper, pošlanoj, so bushtaj w mjenje némsteho bundestaga zivilne naležnosće w Holsteinje fasupowalcoj. Wschitko to bu chvatnje doseqz wuwjedzene. Někotre dny do hód czehniczu pod narjedowanjom sakscyho generalmajora s Hale Sakzy a Hannoverszy psches holsteinske mjesy do Ultony a wobhadzichu po hodzoch a hacz do konza lata 1863 wschitke wjesczhe holsteinske města, káz Kiel a Rendsburg. A žanej bitwje tu njepchindze, wschitko w dobrym mérje wotendze. Danske wójsko mjenujizh wucezeje s kraja a se wschitklich tych městow, do kóznych Sakzy a Hannoverszy pschiczezechu. Haj! woni husto tak dolho czakachu, hacz jich njepcheczeljo s wrotami nutz njepchindzechu, a bjes tym ho halle žami s druhimi wrotami won podachu. Pschi tym pak woni ho sadzerzachu, káz rubjeznyz. Pschetož woni wschitke penjesy we krajinach a měschczanskich polsladnizach hoku wsachu, wobydlerjam, hdzej mózachu, schkodu czinjachu, buram na wsach kónje a zhyrobu a skót rubjachu.

Hdzej pak Sakzy a Hannoverszy do města abo do wszy pschindzechu, tam buchu s wjesczeczu a s radoscju witani. Kózje buchu s khorhojemi, némstiu a schleswigholsteinskimi, pschene a smahowachu ho s woknow, a na tórmach a na hafzach, a hdzej ho taj komisaraj polaschtaj, bushtaj psches depuitazije měschczanow a psches žlawu wokanje luda witanaj. Wojazv wschudzom w kwartirach s jédzju a s piczom wokschewjeni, ho derje doseqz mězachu a po zhyrém holsteiniskim kraju w městach káz na wsach kniezesche wjeschla radosc, so Danszy běchu sdaleni a nowa nadzija dobreho pschichoda wokschewjesche ludzaze wutroby. Žadny wopor ani bohaczi ani khudzi ujelutowachu, so buchu swój wjesczly džak sa to wuprajili, so žu wot dansczo pschaha wumóženi. 29. dezembra běscej němskaj komisaraj s Könneritz a Nieper do Kielu swoj nutsczah džerzakoj a zyke město, pschepjelnjene wot ludzi s daloka a s bliska,

bě jimaj pschitwyskało a jeju čzechnje powitało. Dha ho na druhi dzen powjesz rosschérjesche, so tam tež augustenburgsi wójwoda pschindze. A wopravodze, wokolo wjeczora je tam pschischtol. Skradz u bě ho wón s Gothy, hdzej bě ho pošleni czas namakał, na pucz podał, so by swój kraj a lud wopytał, a jeli móžno, swoje kniejsztwo nastupił. Se wschém poczesczowaniem powitanym, džerzesche tež wón swój nutsczah a wosta w Kielu, hdzej w bliskich dnjach depuitazije s Holsteina, burjo a měschczenoj s walkimi czrjodami pschihadzachu, jemu jako swojemu prawemu wójwodze holdowacz a ho sa njeho wuprajicz.

Tak wobsanku lto 1863 sbožomnje doseqz sa Holsteinskich. Danszy, jich czwilowarjo, běchu s kraja won, jich wójwoda bě předža bjes nimi a jich dobre prawo sfashe ho derje satitane.

Schleswigskim ho tak derje njendzesczhe. Tich kraj Danszy wobhadzeny džerzachu. Pola Rendsburga rěla Eidera mjesu bes Schleswigom a Holsteinom czini, a psches nju móst wedze, kiz je po položy holsteinski, po položy schleswigski. Tam na tym moście stej ho husto danska straż a sakscia setkałoj a džen a nótž źebi napscheczimo stejakoj a někotry źerbsti sakscy wojsk, kiz je tam źobu pobyl, budże móz wo tym powiedacz. Lato 1864 pak dyrbjescz tež Schleswigskim sbože pschimysej so buchu wot swojich njepcheczelow wumóženi byli.

Jako mjenujizh pruske a rakuske ministerstwo shoništej, so Sakzy a Hannoverszy, kotsz we mjenje némsteho bundestaga Holstein wobhadzeny mězachu, ho tam derje maju a ho wot wobydlerjom khwala, so pak we Schleswigu hisceze Danszy pscheczimo wobohim wobydlerjam ſurowje falhadzeja, wobsankuštej wonej, něshko we tej węzy cziniež. Čzoho dla wonej, Pruska a Rakuska stej to wobsankuškoj, hacz runje bundestag do teho njewoli, a tak je to pschischlo, so stej takje přjódźwacie se Schleswigom wuwjedkoj, to ho njehodži wužledzicz ani wužožicz. Šda ho jenemu skoro, jako budzishe k tennu žana prawje duschna wina teju dweju mózueju wjerechow njewabila. Njech pak to je, káz čze, to jene je ho stalo, so stej Pruska a Rakuska pscheczimo wobsankušenjam bundestaga a pscheczimo woli tych druhich némstich wjerechow, kózda wójsko wot nimale 60,000 muži hromadu sczahnykej a psches Holstein k schleswigskim mjesam pošlakoj.

Rakuske wójsko stejesche pod kommandantom pólñym marschalom f Gablenz, wot kotrohož ſo powieda, ſo je ſo w Draždjanach narodzik a w Kettlizach pola Lubija wotrostk. Pruske wójsko pak stejesche pod pruskim prynzom Karlu Biedrichom, híz je ſo 1828 narodzik a po tajkim 36 lét starý. Woboje wójsko pak stejesche pod najwyššim roſkasowanjom pólneho

marſchala Wrangela, kíz je 79 lét starý. 15. januara 1864 wuda ſo pschilaſnja, ſo ma ſo woboje wójsko na puež podacž, a hízom pschi kónzu tcho ſameho měhaza ſtejſeſtej wonej w Holſteinje pschi ſchleswigſkih mjeſach, rakuſke wójsko k lewej, pruske pak k prawej ruzh. 1. februara rana w 7 hodžinach pscheſkoczi pruske wójsko móſt, kíz pola Rendsburga psches

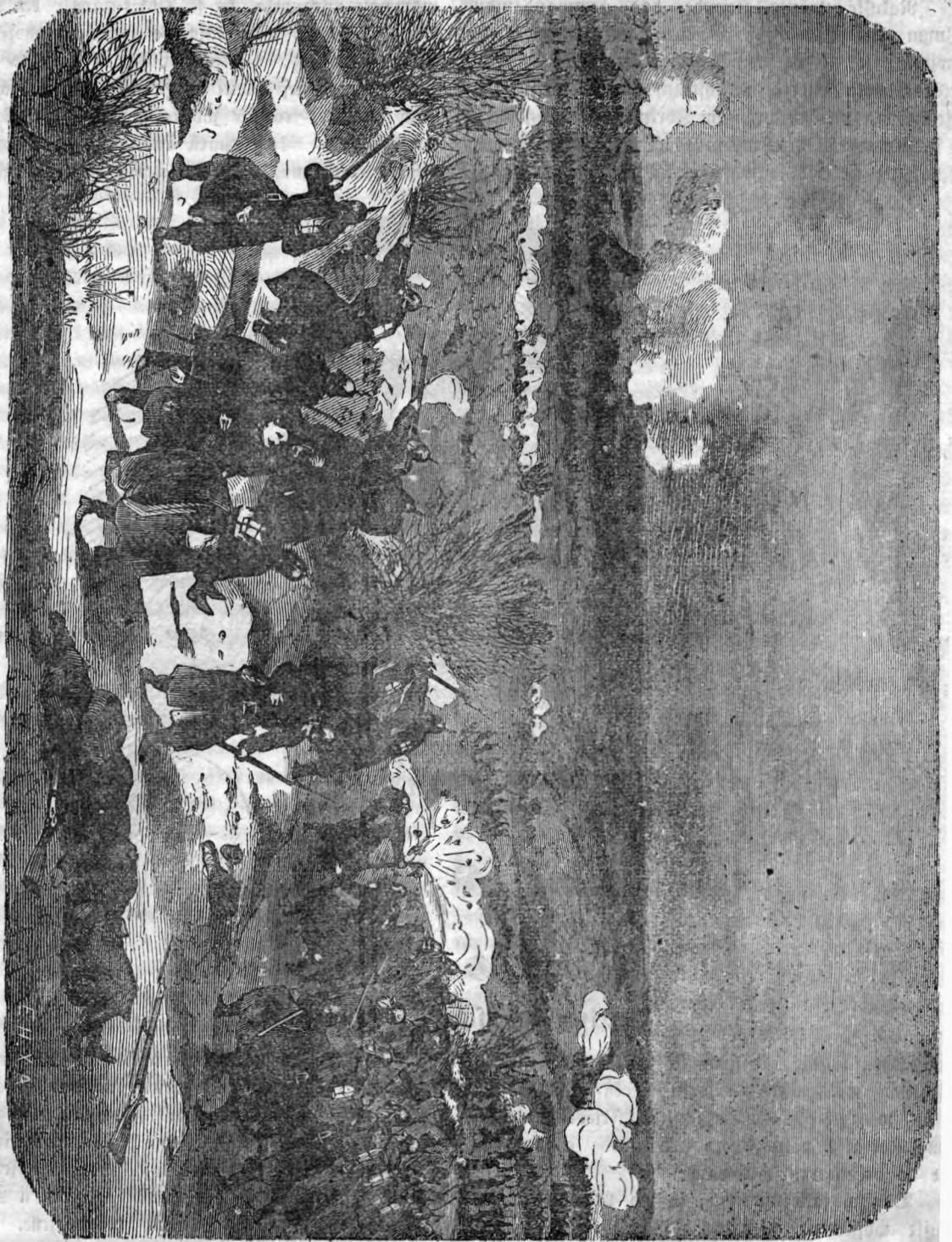

Pólny marſchal f Gablenz.

reli Eideru wjedze, a wali ſo na Danskich, kotsiž Schleswig wobſadzeny mjeſchu; rakuſke wójsko pak da ſo w tych ſamych dnjach na Friedrichstadt, a prynz Karla k pólnozg na Eckernförde a wot tam bóle do předka marschirowasche.

Danszy, jako widzichu, ſo wo prawdze prusko-rakuſke wójsko na nich dže, zofachu dale bóle hacž k naſhypam, kotrež běchu njedaloko wot města Schles-

wiga kaž wulka, wjele mil daloka a ſcheroča murja naſhypane, ſo býchu dalischemu nadpadnej na ſchleswigſki kraj wobarali. Tam ſo woni twerdze ſažy-nychu. Tute naſhypy, kotrejž ſo Danewirke abo Dannewerke reka, běchu kaž mózna twjerdzina. Woní ſu hízom wokolo léta 936 ſaložene a we běhu ežaſa dale bóle wot Danskich roſschérjene. Tuto Danewirke ſo hízom w l. 1848 a 1849 tamuſhím

Situa pola Mifundu.

uemstkim wójskam, kotrež Schleswig Danskim wotdobyčz dyrbjachu, jako mózne sadżewanje napschecziwo staji. Wot teho časa hem běchu Danszy na 14 let tele našhy dale wutwarili. Do tuthy našypow so nětk danške wójsko, kotrež bu wot generała de Meza, schédiwza 73let stareho, nařízené, sežeze a bě teje wěsteje nadžije, so budže móz prusko-rakuſtemu wójsku pucž k dalšemu pokračowanju sahačic̄. A wo prawdze, toto Danewirke bě tak sylnie wobtwierdzene a s kanonami wobronjene, so by nadpad na nje wjele krejpschelečja žadał. Do tuthy našypow so czim cježo pschinc̄ hodžesche, dokelž předh, hač mōžesche jedyn k nim dónic̄, rěka Schlei a thymeschča a tonidla ležachu, psches kotrež wojaž a wožebje kanony na Jane waſchnje njemózachu. Tež bě wjeſ Mízunde, kotaž psched Dannewirkom leži, a pola kotrejž by so rěka Schlei pschekrčic̄ hodžila, jara sylnie wobtwierdzena. K temu džesche hněh a wulka kuriawa pokrywaſche pucž a kraj.

Tola pak spytachu Pruszy 3. a 4. februara nadpad na Danewirke a wožebje na wobtwierdzjenja pola Mízundy a mějachu Rakuszy na lěwej ružně někotre bitwy, kaž pola Oberselska a Lattorsa. Danszy psches to wjele ſkodowachu a buču nusewaní so bōle do našypow scjahnyč. Ma woběmaj bolemaj bě na 200 ranjenych a morivých. Pruszy pak pōsnachu, so wjeſ Mízunde dobnejz, by wjele krejpschelečja žadał. Teho dla pryz Korla s dželom swojeho wójska bōle do předka k bosu džesche a ſčini to ſhonjenje, so so hodži psches rěku Schlei hic̄, hodžej je bōle wuska, a so by, hdy by so jemu to radžilo, Danskim do kribjeta pschischoł. W nož wot 5. do 6. februara wuřejde tón pryz to. A hlaſ, w tej samej nož, předh hač so ſchiř bě dohladat, wopuſczečihi Danszy Danewirke a zofasche zyke wójsko na stronu do Flensburga, do Sültlanda a do Düsseldorf. To hiſčeje njeje wuslēdzene, ſhto je jich k temu nařabilo. Wěste pak je, so ſebi njeſu wěrili, danewirkske našhy džeržec̄, a so je jich bojosc̄ čeriška, wožebje hdyž tu powięſc̄ doſtachu, so pruske wójsko pod pryzom Korlu so hotuje, jich wot ſady nadpannych. 6. februara Rakuszy, kij běchu so poſdje dohladali, so je Danewirke wot Danskich wopuſczečene, kaž tež Pruszy do města Schleswiga nute čehniču, powitaní wot wobydlerow. Woni so bjes wulkeho ſabjerjenja dale na

pucž podachu, ſa njepſcheczelemi čjerjo. Pucž běchu ſe ſuňhom ſawěte a jara hubjene, wojaž běchu sprózni, dokelž běchu džen a nōz pod brónju ſtejeli. Tola pak džesche rafuske wójsko pod Gablenzom a pruske pod pryzom Korlu do předka a hiſčeje tón ſamh džen pschindze woboje do krawneje bitwy ſ Danskimi pola Deverseea. Tudy so wožebje Rakuszy, kotsjž běchu njepſcheczelam najblíže pschischi muſzy biſachu, na 600 jatych ſčinichu a wjele ſhyna a ſkómy dobychu. Prajene hýzom bě, so je so danške wójsko do dweju dželov dželilo, tak so so je mjenſchi džel bōle k pōnožy do Koldinga w Sültlandze a do Fridericije, wjetſchi džel pak k dūppelskim našypam a k kupje Alſenje wobrocžilo. Runje tak so pruske-rafuske wójsko džesche, so so mjenujži Rakuszy s někotrymi regimentami pruslich gardegrenadirów, a s jich zykej kavaleriju ſa tým wójskom, kotrež so na Fridericiju čehničše, Pruszy pak ſa tým pola Dūppela podachu. Prajdy hač so wójska na pucž dachu, wotpožowachu někotre dny. Pschetož wſchitzy běchu sprózni, dokelž běchu wo dnu a w nož marſchirowali a to po hubjených pucžach, ſe ſuňhom ſawětých, a pscheczehaní wot wótreho poknózneho wětra. Wotpožink a wokschewjenje bě jin po taſkim k poſcheczu.

16. februara čehniču Rakuszy ſ Pruski pod nařízenjom Gablenza k pōnožy na Fridericiju, kotaž je twjerde město, na pōl ſ morjom wobdate. To bu wot njeho wobhleſhujene. Hač runje psches ſčelenje ſ kanonami ſkoro tuto zyke město wulku ſkodu čerpiesche, njechaſche ſo tola poddacz, hač je napoſled w haperleji Danszy po morju wopuſczečihi. Tola pak je ſo tež jow wjele ſewje psches ſlušalo a někotry woſak je pschi wobhleſhjenju ſwoje živjenje ſhubit.

Noječeſche běženie pak wſa pryz Korla na ſo, kij mějeshche ſo ſe ſwojimi wojakami da dūppelskich ſchanzow abo našypow dac̄ a Danskich, kotsjž běchu ſo jow a na kupje Alſenje twjerde ſaſhymuli, pschewinhej. Dūppel a Alſen bě tón poſhleni kuczik we Schleswigu, kij bě hiſčeje we ružy Danskich. Hdyž ſ tuteho kuczika tón dohololny njeſcheczel a čzwiſlowar Schleswig-Holsteina njemóžesche wucjischczaný byc̄, dha bě zyka wójna, wſchitka elexuzija a olikupazija kaž podarmo. To derje wjedzo Pruszy wſchitku prózu nařozowachu a wſchitku ſwoju

móż tudy napinać, so bytu dobýwali, a niz kaž
1848 wotstupiež dyrbjeli.

Düppelske schanzy abo hrodziszcza běchu pak
sa Danskich tmanje ležane, psches jich mudroscz sył-
nije wobtwerdzene, wot morja a natury wobarnowane,
tak so běchu čežko k dobywanju. Pomyšleže ſebi,
ſto je to na ſebi mělo, tute schanzy dobycz? Na
14 lét běchu Danszy khwile měli, je wutwaricž a
po najnowischič prawidłach ſa tón pad pschihotowac̄,
ſo budze ſo hdy němſke wójsko do nich dac̄. Tute
ſchanzy běchu na hórkotym a pěſkojnym brjoch morja
a Alſensunda natwarzene a bě jich 10 wjcho do hro-
madly. Kózda bě pječ= abo ſchěſtrožkata, kaž
twjerdzina ſama, wyſoka a ſ kanonami wſchudzom
wobhadtana. Wokolo kózdroho taſkeho naſhypa, we
ſotrymž mějeſche na 1000 hac̄ 2000 a wjazh wo-
jakow měſtno, džéchu pschérówy a běchu wyſche tcho
wſchelake pschihoth cžinjene, ſo by ſo puc̄ k nim
ſarac̄iſt. Ploty wot grot a drjewa běchu ſezhe-
njene, potajne jamy wuryte, bróny ſeftajane, ſo ſo
do nich ſtupiež dyrbjefche a wſchitko, ſchotz ſebi jedyn
wumyſlicž móže, tak wudrie a leſnje naſhotowane, ſo
wojazy, ſiž chzchhu na nje nadpad cžinicž, do tuteje
ſmijertneje ſtrachosče pschitidzeču. K temu ſo psched
nimi wulka runina ſ lužemi a ſ hlinjanej pjerſcheſe
wupschecjerasche, ſo ſo pschi nadpadze nichto niſhđen
potajicž n̄emóžesche. —

To pak dyrbi ſo praciež, Pruszy ſu tudy ſwoju
wulku móż a mudroscz wopokafali a pryz Kortla je
ſebi ſe ſwojimi wyſchini wulku khwalbu dobył. Do-
felž ſpoſnachu, ſo ſo njeſhodži, tute schanzy na jene
dobo dobycz, dyrbjachu ſo wſchelake pschihoth cžinicž
a na to džělac̄, ſo bytu je po wſchitkach prawidłach
woblehnyli a potom hafle ſchermowali. Teho dla bichu
w februaru a měru w chelake bitwy ſwonka thch hro-
dziszcza ſ Danskimi bite, kotsiž ſe ſchanzow wupadly
cžinjachu a ſo woborac̄ phtachu, ſo njebytu nje-
pscheczeljo jím a jich naſhypam bliſko pschitſli. Ta-
wſhynt a ſaſo tawſhynt kanonowych ſułow je ſo ſ na-
ſhypow na Pruskich a wot Pruskich na danske naſhyp
tſeliſto. Woſebje běchu Pruszy ſebi ſwoje 24 pun-
towske kanony ſ Barlina ſ wulkej prózu ſem pschi-
wiesli, a ſ nimi Danskim wulku ſchłodu a wulki ſtrach
nacžinili. K temu pak w měru w nozach Pruszy tak
mjenowane paralleliske pschérówy wurhchu, w ſotrychž
ſo pschego biele ſchanzam bližachu. W najhubjeni-

ſchim wjedrje, husto hac̄ do kolen w wodze a blóce
ſtejo, ſu pionirojo a wojazh ſebi hluboke a ſchěrote
pschérówy do ſemje džěkali a kaž knoth ryli, ſo móhli
ſo tym naſhypam bližęc̄.

Hdyž bě wſchitko hotowe, bu w nozg wot 17.
do 18. haperleje wot pryzna Kortle pschikasnja wubata,
ſo ma ſo ſchermowac̄. Te bataillon, ſotrež měja-
chu to wuſjescz, loſowachu, pschetož po prawym chzy-
chu ſo wſchitzh na tym wobdželic̄, ſtož bě pak tola
njenmožno. Džen předy bu hiſchče Bože wotkaſanje tym
wudželeno, kotsiž běchu psches loſ ſa ſchermowanie
wufwoleno. 18. haperleje bě tón džen, na ſotrymž
ſo to ſtač ſyrbjefche. Wot 2 hodžinow rano hac̄
do 10 hodžinow dopolniwa wujachu pruske kanony a ſy-
pachu bjes pscheczacy ſule na düppelske ſchanzy.
Jako bě 10 hodžinow wotbiło, ſastachu kanony a wulka
cžischna naſta. To bě ſnamjo, ſo ma ſo ſchermo-
wanje ſapocžec̄. A hlaſ! we tym ſamym wokoni-
kujenju hibachu ſo Pruszy ſe ſwojich pschérówow,
a kaž mrowje ſo ſe ſwojich mrowiſchežow wala, tak
walichu ſo ſe ſwojich pschérówow te bataillon na
ſchanzy, ſ ſotrychž jím kanonowe a tſelbowe ſule
napſchecžiwo lětachu a jich wjèle na pucžu morichu.
Alle tón nadpad ſta ſo ſ taſkin khwatom a porjadom,
ſo běchu hžom ſa džebacz minutow někotre ſchanzy
dobyte a ſo na nich khorhoječki ſ pruski barbami
ſmähowacha. Tu ujebu wjazh ſ tſelbu wojowane, ale
muž pschecžiwo muzej ſo biſeſche a jedyn druheho ſ
mjenecžom abo ſ tſelbu konzowacha. Sa mjenje džali
1½ hodžin běchu wſchitko 10 hrodziszcza dobyte, na
4000 danskich wojakow bě jatych, na 160 kanonow
ſajatych a ſhytki danskeho wojſka běchu psches moſt
na kupu Alſen ſacžiszcza. Wokolo 1 hodžinu pschi-
polniwa běchu düppelske ſchanzy zhe w ruzy Pruskich a
kotsiž běchu wot nich ſiwi, ſobu ſpewachu hſob kherluscha:
„Njech Bohu džakuje“, ſotryž wojerſka hubžba hrajeſche.
Alle jich wjèle bě, kotsiž to ſobu njeſtlyſhachu a
njeſpewachu. Pschetož na 2000 morwych a ranjenych
ležesche w ſwojej kwi, kotař ſ lužemi na tých mě-
ſtach ſtejſche, hžez bě ſo naſhyluſiſho bilo. Dob-
yče Pruskich bě droho ſupjene. Alle dobyče ſela bě
a Schleswig-Holsteinszy ſo nadžia, ſo ta krej, kotař je ſo
tudy pola Düppela pscheliwała, jím dobre plody pschinjeſe.

Nowinario doſež khwalej njenmoža, ſ kajej wu-
trubitscju, khrublscju a ſmijerczazwatoſcju ſu Pruszy
tudy wojowali. Woſebje ſ khwalbu na to ſpominaja,
ſo je ſo jow jedyn S e r b pschede wſchitkimi wuſna-
mjenit, hac̄ runive je ſwoje ſlawne ſlukowanje ſe
ſmijercz ſaplačec̄ dyrbjal. Taſo ſo 18. haperleje
ſchanzy ſchermowachu, mějachu pionirojo ſobu w
předku hic̄, a někotsi wot nich mějachu ſekery, ſo bý-

čtu te grotowe ploth roshili, někotsi pólverowe měščki, s kotrymž mějachň te drjewowe ploth abo palížady sapalicž, abo rostfelicž. Te palížady, kotrež běchu wokolo schanžy ezo. 2 natwarsene, sdachu ho tak twjerde býcž, so njebechn k roslamanju. Wejazh stejacu psched nimi a žana džéra njezdzesche ho do nich sczincz, kóžde wokominkenje, kotrež dyrbjesche ho tudy

czakacž a kombjicž, bě drohe, pschetož kule Daníkich jeneho po druhim morjachu. Dha stupi pionir Klinka, Sserb s Leszcjow w Delných Lužizach, kijž bě hakle pola wojakow uékak němski na wutkuhl, do prědka a rjekny k leutnantej se Saž - Jaworskemu wot 35. regimenta: „Kenes leutnanto, ja budu ke tudy wepracž!“ a hdyž bě to prajil, pschimy ſtvoj pólverowých

Pruski prynz Wjedrich Karla.

měščk a pschistupiwschi k palížadám, sapali jón sa-wotojo: „nmts dyrbicze, towarzchojo!“ Rostorhnjenh slectza Klinka na jedyn, palížada na druhí bok, a psches eželo tuteho herbskeho Winkelrida wali ho regiment na hrodijschejo k dobýcžn.

Sskawa intemu Sserbej! Won je herbskemu jménu čescej pschinjeſt. Won je, kaj ho sa praweho

wojaka ſluscha swoje živjenje weprowaſ, so by ſwojich towarzchow wumohl a jim pomhal.

Jedyn druhí Sserb, s jménem Kito, ja tež čzinil kaj Klinka, ale se živjenjom wuteschoł a potom wot krála českého snamjo dostal. — Po tutej krawnej bitwie pola Düppela wosta ſhwilu měr, to rěka: Danszhy na kupje Alsenje, kóždej k Schleswigu ſluscha, a Pruszy

Schtóz wýšozý salesy, tón hľuboko panje.

Schwörakez Petr bě psched nimale třízecji lětami nahladný bur a bohatý muž. Wón řezbáře pod řuchim a žana nusa ho jeho nejdôtkny. Jeho kublo bě nimale 80 körzow wulke a wón mějesche pschi nim rjane pola, wjesele seleneho a kruch rjaneje hole. We jeho hródzi stejeschtaj mklodaj brunaczkaj, por pišanyh wolkow a zjkle stadlo dejnych kruwov a kormjenych ūnint. Wýsche teho mějesche schwarmy penjes na dani, herbowaný wot bliiskeje čety, kotaž bě bjes džecji wumrjela. Wón teho dla swoju kłowu wýšoko sbehásche, kaž kniejski kón, a ho naduňwasche kaž puchet. Ženjeny tež bě a se swojej mandželsku w dobrém měrje živý. Jene jenož jemu k jeho polnej sborominoſci pobrachtý. Wonaž ho hžom jidnacjen lět mějeschtaj, ale Boh tón knjes jímaj žane džecjo njebe wobradžil. Petr bě teho dla husto wobóžny a pochmurneny. Tola hraj! sa lěto běchu křečejisna, a te buchu nanajkrašnýho hotowane. Najtucznýche ūwinjo bu sarēsane, tykanzow zjla hromada napjeczena a khorwejdowý po zjlych čzvyczkaſtach s města wobstarany. Wulke ūkřečisna to běchu a hamón knjes duchowný se swojej knjenju a knjes wucžer s knjenju wucžerku buchu na nje pschepröſcheni. Ja ho na nje jara derje věm dopomnicž, pschetož ja běch tam s nanom a s macžerju ūbou ſchol. Wo iſtruje řebzachu wschitý wokolo wulkeho dubového blida. Horkach ředžeschtaj knjes dužominy a knjeni popowa, na to cji čžehni kniotsjo, a na druhim kónzu knjes wucžer se swojej mlodej knjenju. Věž wschitkim jara derje ſlodžesche a khorwejdowa ſeklemežka džesche wot jencho k druhemu, so ſebi rjenje pschipiwachu. Jako bě howjase mjaſko s čzornej jufčku nimo, ſazehlichu ſebi mužojo swoje trubki a ryczačku wo tym a druhim, wo wjedrje, wo placíſuje žita, wo běrnach a teho runja.

Na jene dobs ſapocža Schwörakez Petr: luby

8.

Wjetschi ſv, wjetsche masch prawo.

Gedyn dženj pschinidže Haschkez Michal k rychtarzej w h. a rjeknje: Štysčeze, wnske njeſbože je ſio ſtalo; wý pak neſmječe mi to ſa ſlo waſcž; ja niežo ſa to njemouž; moja kruwa je waſchu kruwa bódla a to tak neſlepje a neſbožomne, ſo je wona na blaku blafka. Echto? wokasche rychtar, moja rjane Róžiežka je wot waſchego ſezerba ſabodžena? Dha macže mi druhu a nowu kruwu kropicž, runje tak dobrn, kaž moja bě a wýsche teho macže hřečeze 20 toler ſchrafy ſaplacžicž. Ma to wotmolvi Michal: ach! wodaječe mi, ja bym tu wěz wopaki prajíl, waſcha kruwa je tu moju bódla, ſo je na blaku morwa westala; ja bym s položom, hdbž mi druhu kropicž. Haj! wotmolvi rychtar, to je něſhio druhoho; waſcha kruwa budžishe teſ mojeſ mohla ſ pucža hřicž.

Knies duchomny a wó lubi czechni kmotsjo, ja dyrbiu wam powiedacż, schtož bym polubil, jako bě moja Marscha młodeho synka porobzita. Ja k nej prajach, Marscha, prajach ja, tón nasch syn dyrbi junu na wulku schulu a studowacż abo na duchomnistrowo abo na rycznistwo, k czomuž wón loscht směje. Ach, luby Bozo, wólawu czechne kmotry, kotrež běchu hacž dotal s měrom pschipozluchale, to by bylo! Tež jedyn tých kmotrow, jako to szkłeschesche, hubu rosdajo rjekny: Pětrje, th tola njejšy! Schto? praji Pětr dale, wó drje to njewěriče, so by to mōžno bylo? Penjesy ja mam, pschistaji wón s lezňym milníjenjom a saprashu na kholowu, so ho jemu brusck tchafesch; ja njebych tola wjedzik, czoho dla nasch malch Ernstek njedyrbiak na wýšoku schulu pschicž! Schto dha wó měnicže, knjeze, wobrociž so wón na kniesa duchomneho? To pak bě pobóžny muž, kiz wjèle njerycžesche, hdyž pak schto rjekny, bě kóžde kłowo kaž worzech. Měi wdy Pětrje, praji wón, schtož scze wó ſiubili we hwojej wutrobnej wježelosći, kotrež scze teho dla měli, so Boh tón knies wam je synka wobradzik, to je jara rjenje a pětnje, ale wó byschože dyrbeli pschistajicž: „jeli so Boh sechze a my živí budžemij“ a ja njecham na druhe wězhy spomnicž, kotrež hischcze k temu ſluscheja, hdyž so wuwjescz dyrbi, schtož scze ſlubili a ſebi prjodk wſali.

To injersasche Schworakez Pětra, so wotmowski: no, to so ſamo wot so roshmi, hdyž nasch Ernstek wumrje, dha so studowanje stacž njemože. Njebudzicze tak nahly, praji k. duchomny, mój luby pscheczelko; taſka ważna naležnosći, kajkaž to je, kotrež s waschim synkom tu prjodk macze, dyrbi so najbole Bozej woli poruczicž a nježmje so pschi njej sapomnicž, so na Božim żohnowanju wſchitko je ležane. To Pětra hischcze bôle injersasche, ale wón na to nicž prajicž njemiožesche. Wſchitzu druhý mijelčachu, pschetož woni czujachu, so je zhe wěrno, schtož bě duchomny prajil.

Po khwili pak sapocza so Pětr s nowa praschecž, schto dha scze, knjeze, s tym měnili, so scze prajili: ja njecham na druhe wězhy spomnicž; měnicže wó s tym penjesy, hdyž schto chze studowacż? Druhý ſu wſchak tola ſamojim džeczom studowacż dali a njejſu tak wjèle měli kaž ja. S tym jědžesche wón na duchomneho ſameho, kotrehož nan bě khudy wuczer był, kiz žane ſamoženje njebě měl, ale so dyrbijak ſa ſydom džeczi staracž. Duchomny derje ſpóſna, so Pětr jeho

měni, ale wón njebě tajki, so by ſo hwojeho khudeho naroda a hwojeho nana hanibowal.

Penjes dla njejšym prajik, schtož bym spomuis, rjekn wón, hacž runje tež pjenesy ſu jara trěbne, hdyž chze schto na wýšokich schulach džewiecž abo džesiacž lét studowacż. Byle prawje macze, Pětrje, so je někotryžkuliž syn khudych starskich studowal a mi ſamemu, to wó wſchitzu wěſeje, je ſo tak ſchto, ſo mi mój khudy nan nicž njeje dacž mohł a bym tola hacž hem pschischol. Tutož mój luby, něk njebo nan njechash na žane waschne pschidacż, ſo bych studowal, ale moja wutroba mi žaneho měra njewostaji; ja mějach wulžschne horze žadanje po tym, ſo bych mohł junu to evangelion mojeho sbóžnika Jefom Chrysta předowacż. Mój nan je mi wjèle kroč wotradzik a mje wabil, ſo bych tajke myſle ſ wutroby puſczejik. Ale ja bym ſam ſa ſo pilnje wulnýl a ſo prózowal, ſo bych ſo na to pschihotowal a bym teje wěſteje wěřy był, ſo mi Boh někdyže darje wotaninje, hdyž ežaž pschischol a wón moju proſtu chył hradnje wulžschecž. Wón je to tež czinił, a je mi wſchidžou ſmilných dobroczelow ſbudzik. Eži ſu mje na ſchuli podpjerali a ja bym, hdyž bym ſo runje ſ nufu bědziez měl, ſwój ežaž na ſchuli a na universitecze ſwěru nałożik, ſo bych to hwoje nauwukal a ſwój ekſamen wobstal. Ja bym w měscze kaž tež w Lipſku džeczi bohatych pschekupzow ſchwicžowal a ſebi ſ tym moje nufne kroſki warbowal. Psches tajke džeczi wuczenje bym ſebi w Lipſku hwoje potriebnosće dobył a tak wjèle penjes ſaſkužik, ſo bym ſebi ſwoju draſtu a rjane knihy kupicž mohł a bym wysche teho nana a macez podpjerak, katraž ſa mojich bratrow a ſa moje ſotry wulke wudawki a jich dla wjèle staroscze mějesczaj. Hlaj! tón knies je mi hradnje pomhal a ſ tym je dopokasane, ſo penjesy ſame njejſu, kotrež k temu ſluscheja, hdyž schto chze studowacż. Ale k temu ſluscha wěſte ſnutſkomne powołanje, to rěka, jedyn dyrbi wěſte dary měcz a luboſez k wulkujenju. Hdyž jedyn to nima, dha je wſchitko druhe podarmo. Po tajkim njeje to prawje, hdyž wó, luby Schworako, wasche džeczo, kotrež w pjetuschkach leži, a wot kotrehož ſo něk hischcze prajicž njehodži, hacž wone dobre dary a dobru wutrobu ma, ſa někajke powołanje poſtaſicze. To rěka: Boha ſpýtacž, hdyž wó to něk hžom prajicž; „ja bym ſebi pschedwſal, ſo mój hólz dyrbi na duchomnistrowo abo na rycznistwo studowacż“;

město teho býscheze wý prajicž dýrbjeli: „jeli so
Bóh sečze.“

Přchi tutych ſłowach k duchomnemu ſo Schwórakez Petr faczerwjeni, jedyn ujewě, hac̄ huēwa dla, abo dokelž ſo hanibowasche. Kóhniku wosta wón ſ měrom a na to wón wotmoliwi: knijeze, wý ſebi pak tola myßlicze, ſo dýrbi ſchtó, hdýz chze duchomny býc̄ a farſki hant wjesc̄, kaž jandžek ſ darami wuhotowanh ſ njebja delje panyc̄. Mój Božo, rjefny tón, wý nje njechacze rošymiež, Petrje; tak ja to njeñenu, ale to chzych prajicž, ſo ma ſo wjele wuknyc̄, předh hac̄ je jedyn k duchomnemu abo ſwětnemu ſaſtojnſtu ſinan̄. A ſchtó wam ſa to rukuje, ſo waſche džec̄tu w pleschách dobru hlowu a pobžnu wutrobu ſměje. Wý wſchal ſeze dobyr ſemſchilhodzeř, ale džec̄zi we tym ſwojim starſchim njejsn̄ pſchezo podobne!

Po tym uichto niežo njepraji, Petr hlowu pojſchesche a ſedzec̄che jako bě jeho ſchtó na hubu kleſhnyt. Knjeſej duchomnemu c̄jujueſche to žel, ſo bě wjehloſc̄ na kſchc̄iſnach trochu ſkajena a ſapocža wo druhich wězach powjedac̄. Na to praji wón wſchitkim w bože nje a džes̄che ſe ſwojej knjeniu domoj.

Jako Schwórakez Petr, kíž bě jeho hac̄ k wonkomnym wrotam pſchewodžil, ſažo do jſtvy ſtupi, dýri wón hněvny na blido wokajo: hlejze, to je hordeſc̄ naſchego duchomnemu. Wón chze, ſo býchu jenož jeho holsz ſtudowali a njecha, ſo bý to žadyn burſti ſhn̄ c̄zinil; cžakaj jenož, mój ſhn̄ dýrbi ſtudowac̄, a hdý býchu wſchitzh duchomni na ſwěc̄ze temu wobarali, tak wěrno hac̄ jo Schwórakez Petr ſhn̄.

Wſchitzh cžezni kmótsjo a hósc̄o Petrzej pſchihlōhovachu, hac̄ runje běchu wo wěrnoſci teho, ſchtóž bě duchomny prajil, derje pſchewědc̄zeni. Jenož cži mudrisci bjes nimi njeležachi, bjes tym ſo druh ſo bu wotachu: „masch prawje, Petr, a wěrno to je.“ Woni ſebi ſylnje pſcipipachu a ſ nowa ſwoje trubki ſazebličku a hutojeho duchomnemu po móžnoſci ſchrejachu a ſudzachu. Kóždh něſhto njeuſchneho wot njeho wjedzis̄che a powjedasche. To je luda waschnje, jeli ſo jemu po hubje njerhejzis̄, dha tebje do ſwojeje huby wosmje a na tebje wuplunje.

Tak ſo kſchc̄iſna minchmu, Marscha bě w ſwojim čaſhu ſe ſwojim jenic̄kim k mſchi poþyla a malý Ernstekl bu w ſwojich pjeschách wohladan̄ ſaž mlody pſhuz. Šchtóž pak k Petrzej a k Marschi pſchidze, temu wonaj powjedaschtaj, ſo budze tón hólz

junu pop. Bě to tež teho dla, ſo býſchtaj ludži na hwoje bohastwo dopomiloj. Wo wýž ſkóžy čłowię, ſkóda ſtara baba a ſkóde ſchulſke džec̄zo wo tym wje- džis̄che a Schwórakez Ernstekl „mlody pop“ narjekn̄chu.

Zeho džec̄zaze ſéta njetriebam wopihac̄. Kóždh wě, kaf to je, hdýz maju starſchi jenic̄ke džec̄zo. Jeli ſo Ernstekl druhdy plakasche, bu jemu hubka ſ zkoſrom ſatylana, jeli ſo ſkhorje, bu po ſeſtarja poſtlane. Š najrjeniſchimi ſukniciſkami bu ſwoblekan̄ a malý wosyek ſu ſa njeho ſupjenh. Po wýž bu noſcheny a woženy a rano a wjeczor wottujan̄, kaž by kralowý ſhn̄ byl. Kóždemu, kíž na to poſluchaſche, nan a mac̄ prajic̄taj: pohejce ſenož, kafki mudri hóležk to je; kafke mudrej wocži ma, widzic̄ je, ſo dobru hlowu ſměje. Hdýz wón wolasche a ſchvěc̄esche a ſ rukomai wokolo ſo pjerjeſche, dha ſo Schwórakez Petr ſmějeſche, prajiz̄: tén kíduje hloß, hinaſchi hac̄ naſch — —, wón měniſche — hac̄ naſch dnu- chomn̄, pſchetož na teho bě wón ſly wot kſchc̄iſnow ſemi. Pohladaj je- nož, mac̄, ſawola wón, kaf wón ſ ruc̄komaj mjeta, runje jako by na kletz̄ ſtejal. Oh! to je

widzic̄, tón je ſo k duchomnemu narodzit.

Marscha pak ſo kaž ſbóžna ſmějeſche, hdýz Petr tajke ſłowa ryeſesche, a Ernstekl we ſwojich pjeschächach ſo wjerc̄esche, jako by k temu hamení prajic̄ chýz. Na druhé ſéto běchu ſažo kſchc̄iſna pola Schwórakez a híſc̄e na tſec̄e. Bóh tón knjes wobradzi híſc̄e dwě hóležzy. Hac̄ runje jej ſubo mě- jechtaj, dha teho hólza tola naſbole. Ernstekl bě jeju króna a wopſchíjeſze wſchitlich dokanjanosc̄zow, kotrež džec̄zo móže měež. Šchtóž pak dobreho na ſebi njeſchneho, jemu Petr a Marscha pſchividaschtaj we ſwojich ſaſlipeñch myſlach.

Nichto k temu hroſnje njeſladasche, kiba Petr wý nan, starý džed, kíž w domje ſobu býdlesche. Tón bě starý roſomny mužik, kotremuž ſo njeſchneho, ſchtóž Ernstekl ſtarſchej cžinjeſchtaj a ryeſchtaj. Wón bě jenic̄ki byl, kíž bě na kſchc̄iſnach na ryeſe duchomnemu poſluchaſo ſpóſnał, ſo tón prawje ma—, něk pak dýrbiesche wón hubu džerječ̄. Pſchetož wón njebe ſe ſwojim ſynom cžinil, ſchtóž mudry ſirach radži, wón njebe prut naſožoval, hdýz bě jeho ſhn̄

młodh, ani schtomik shibował, jako hiszczęce młodh bě, k temu bě tu njemudrość wobeschok, so bě swojemu synu kubko pschiwacz dala a szbi někajki wumijenček wuczinil; won bě ho wudał, předh hacž bě czaš k spanju, so we wschemu rot swojego syna wotwišowaſche. Po tajkim dyrbjesche won k wschemu, schtož jeho syn cžinische „haj“ prajicž, hewak dosta szbi wot njego szwarz.

Hdzež pak njerosom je s knjesom, tam rosonue ſlowo ani njepaczi ani njepomha. Hdž by starý džed tu něchto prajicž chzyl, to by bylo, jako by wodu do Sprewje noſyl abo s pěſka poſtronki ſukacz abo s popjela drjewo dželacz chzyl. Jenicžki krócz bě won ſlowežko prajik, so njeſmiedźa teho hólza tak njerosomuje woteczahnyč ani jemu wschitku volu wostajicž a to bě tawſynt ſlē bylo, tak so won so njeſtrobli, dale wjazh ſchto prajicž. To bě ſa starſich wnczinenja węz, so je jeju Ernstekl młodh jan-đekl a ſchtož won cžinische, bě dobre. Džed jeho druhy, hdž nicto to njeſtlyſchesche, szwarzesche, abo hdž nicto to njewidzesche, na perſty klepasche, hdž něchto hlupeho wobeńze, ale won bě placzto to na-nej a maczeri wulkeſtał, a taj běſchtaj na džeda tak hroſnije ſakħadžaloj, so ton wot teho czaſha k wschemu mjeſczech. Ernstekl mjeſczech we wschemu swoju volu. Hdž ſakrowaſche kaž starý hukor, dha fo Petr a Marscha wjehole ſim-jeſchtoj, prajizh: kaž mudry tola ten pachoff je! Geli ſo ſuſhodami w jich ſahrodach ſchodus cžinieſche abo s kamjenjem do jich woknow injetasche, dha szbi ſimějo rjeknyschtaj: mlodoſej je tornosez! Hdž hlowu mjeſczech kaž worzel a želeſo a njechasche po-žluchacz, dha wonaj we tym muſtu wobſtajnoscž widziſchtaj! Geli ſo na-nej abe maczeri abo czeſledži na-ſchecziwo ryczesche, dha wonaj to ſu roſoumocž ſpo-ſnajſchtaj. Njebe to schwärne domjaze woteczhenenje?

Jako Ernstekl do ſchule khodžesche a wuczter ſo druhy nad nim ſimili a jeho s prutom k poſluch-ueſcji a k wuſnjenju džeržesche, dha Schwörakez Petr szwarzesche, jako by ſo jemu najwjetſcha ſchiniwa ſtaka. Won praji, to je duchomny pschiwacz, so dyrbi wuczter mojego hólza bicž; hdž by wschitko po prawym ſchlo, dha by moj Ernstekl přeni we ſchuli bycž dyr-bjak, ale tak je na ſwěcze, woni burci nicžo njepo-

pscheja. Zebhu njeha, a to je knjes duchomny, ton druhí njesmě a to je knjes wuczter; ale čaſajtaj jenož, moj syn pak tola dyrbi ſtudowacz, tak wěrno, hacž ja Schwörakez Petr hym.

Jako bě Ernstekl ſchymracze ſet starý, bu won do města na wulku ſchulu dath. Petr bě jemu wo-bynlenje w domje ſnateho pjeſkarja najał. Ton bě wschak ſprawný a duschny muž, ale won mjeſczech tſjoch pjeſkarſtch towarischow a czi běchu lósh ludžo. Ernstekl ſo wuſnjenje njelubiesche a ſa knihami ſedzecž, to jemu nikaf njelodžesche. Teho dla ſo do iſtwy ſuny, hdzež běchu pjeſkarſy a tam jich ryczam pſchi-poſluchasche, kotrež ſo jemu ſlepje lubjachu, džli naj-mndriſche wuczby ſwojich wuczterjow. Myče ſo pak tam wjedzeczu, kažek hólz we jeho lětach ſlysceſz njesmě a nicto tu njebě, iž by jeho warnował. Dokelž wot nana doſcž pjenes do rukow dosta, dha czi pje-ſkarſy jeho naryczachu, ſo dyrbjesche piwo a wino ku-powacz a woni jeho wuczachu picž a hracz a druhé njekmanſtwo, a luby Ernstekl we tym ſražne dath ſiewi. Laczonska rycz a do ſchule khodženje bě jemu hroſna wofſtuda. Wě tym bu wen lěni kaž ſnile drjewo a wofſta hluphy, kaž ſa polak proſho.

Lěto bě ſo minylo, dha k. rektor Schwörakez Petrej ſift napřa, ſo dyrbi k njemu do města pſchińcž. Jako tam dónidže, wuložowasche ton jemu na dróbne, ſo je jeho syn ſeni hólz a hluhy pachoff, ſo jemu radži, jeho s wulkeje ſchule wsacž, ſo k ſtudowanju žanu dobru hlowu, žane dary a žadnu loscht k wu-ſnjenju nima, ſo budže drje někak dobrý bur, ale ſo ženje žadyn kmaný duchowný ani prawisník njebudže.

Petr by temu njepſchecziwo wjele prajicž měl, ale won ſo k. rektorja bojesche. Pſchi ſebi mjeſczo won pak praji: to ja wěm, ſo wotkał mi to hwisda, nicto druhí na tym winu nima, hacž naſch duchomny; ton a k. rektor ſtaj dobraj pſcheczeſej, a duž je won jeho naſcheczuwal. Haj, haj, ryczesche won pſchi ſebi, ton njeha, ſo by moj Ernst ſtudował a teho dla ſburžuje won jemu tutých njepſcheczelow. Ale won tola dyrbi ſtudowacz, tak wěrno hacž bohath bur hym.

Dokelž bě Petr ſwojego syna ſ gymnaſija w B. prjecž wsacž dyrbjak, džesche won ſo wo radu prashecz, hacž njebý jeho na ſenu druhu ſchulu móhł dacž. Won mjeſczech dobreho pſcheczelia w B., k kotremuž džesche a kž jemu radu da, ſo dyrbi jeho do M. po-ſlacž, hdzež jeho horje wosmu, a ſo čhe to wschitko ſo

u jeho lubje rady wobstaracj. Woprawdze, Ernst pschindze na tutu schulu. Tam bę wjèle swobodę, wiele wuczomniłow, ale mało wobkredżbowanja. Won tam wosta wo żom lęt. Hacj je schto wuſnūł, wo tym nieżo njeſkym ſhonili, ale ſhy widzili, ſo jeho nan ſo husto roſmierſhan ſa wuchomaj drapasche, hdyž luby ſhy wo penjesh domoj piſasche. Moj ſhy paſ dyrbī ſtudowacj, i tym ſo won troſtowasche, hdyž ſo dopomni na to, ſchtož bę duchomny praſit, ſo ſu k temu penjesh trébne.

Léta běchu ſo minyke a Schwörakez Ernst bę doroczenj laž ſraty jecimjen, ale jara nijsraly we wſchęch wědomnoſczech. Jenož dokelž bę starý, puſčejichu jeho psches examen a jemu bu dowolene, do Lipſka hicj — ſtudowacj! Studowacj — něſkto wuknyc — w knihach leječ — Boh ſtarunuj, to ženje Ernstowa węž njebe byla. A to tudy w Lipſku czinicz, to by won ſa wulkii hręch dzerzał. Wſchak mějeſche won tu ſwoju połnu ſwobodu, ſo móžeſche czinicz ſchtož chyſche a wot nana doſta won pjenes doſcz, ſo móžeſche živjenje wjescz pornio młodemu ſimjanęſ. Jego nař ſemu piſasche, ſo dyrbī czinicz laž

k. duchomny a džeczi we ſwójbach bohathch pscheſupzom wucžicj, ſo by ſebi něſkto ſaſtuſil. Ach ně, wotmolwi Ernst, to niežo njeje; ſ tym ſebi jedyn wjèle czaja ſkomdi, to zadyn wužitk njeje. Wjes

hm bę Schwörakez Petr ſwoje ſchwärne kapitalije, kotrež bę wot ſwojeje częſt herbowal, pschiſadzik a dokelž to njeſoňaſche, na ſwoje ležomniſtwu nowe kapitalije požczoval. Ernst paſ bę we kraſnym wjeſelu žiw, ſtudowasche preñje lęto na duchomniſtwo, a dokelž ſo jemu do njeſkiesche, dha wobrocji ſo ſ dowołnoſcju ſwojego nana k prawisnam. To rěka: won ſtudowasche we Lipſku ale tola niežo njeſkiesche. Jak bę tam ſchtyri lęta byl, cziniesche ſwoi examen, ale pschedadze; to rěka, jeho wucžerjo, jak běchu jeho pruhowali, hacj něſkto wę, poſnachu, ſo niežo nječe a ſo k žanemu ſaſtoinſtwu kmanj njeje. Woni jemu na jeho proſtuw hisczeje jene lęto wotruſczechicu, ſo móže dale ſtudowacj a hdyž bę to ſo minyko, cziniesche won druhi kroč examen a pschedadze ſaſo. Hlaj, pječ lęt bę tón luby Ernst w Lipſku ſtudowal a to tak ſylnie, ſo žanu pruhu njeſobſtejſche a ſo nětk oni duchomny ani prawisni ſhycj njeſkiesche, ale ſebi druhe powołanie wuſwoliciſ dyrbiesche. Jak Schwörakez Petr to ſhoni, bu won laž dyryjeny. Teſto lęt bę won ſtudowal, teſto pjenes bę na to waženych a wſchitko bu podarmo. Won ſwojemu ſhynej wěrjeſche, ſo je ſo to wſchitko ſlalo, dokelž je luthy njeſtſeczelow

měk a nojradſcho by won wſchitku winu ſaſo k. du-
chomniemu daſ, hdyž by jemu to něſkto pomhalo.

Schto paſ nětk? prascheſche ſo starobliwie Schwörakez nan. Haj, ſchto dyrbiesche Ernst ſapocječ? wo-
bom a dwaczeſi lęt starý bę; ſ rukomaj dželacj won niemödeſche, živjenje na wſhy ſo jemu, laž prajesche, njeſubiesche, ſchto da nětk? Won poda ſo do L, hdyž ſo ſa pižaria pola prawisniſka piſiſtaj. Byliczki džen wo jſtwje ſedječ a ſ pierom dželacj, oh! to ſa na-

ſcheho Ernsta njebe.

Ejm ſkerje won wje-
czor ſebi dobrotu po-
pscheſche a po pi-
wny h khezach wokolo
khorjeſche, pijo a hra-
jo. Dow namaka won
dobrych towarschow,
kotſiž jeho narycza-
chu, ſo by tola ſi-
mi ſo ſtenocjil, psche-
tož woni ſo dobreje
warby kwalachu. Bě-
chu to paſ tak inje-
nowani mięſlarjo, ko-
tſiž po wſach wokolo
khođa a buram jich
kubla wotkuſuja a ſa-

ſo pschedawaja a pschi thym jich wujeſbaju. To bę něſkto ſa noscheho Ernsta, kiz bę ſtudowal a rycęſci wjeſzesche, jako by najmudriſhi prawisni ſyl. Dželacj won tu niežo njeſtrjebaſche, ale wiedjeſche živje-
nie, laž bohath knyes. Nekotreho ſerbſkeho a něm-
ſkeho bura je won pomhal wužlętacj a je ſe k rojim
ſchibalſtwom ſchwärny pjenes warbowal. Laž paſ
Bože žohnowanje nad taſkim hřechnymi penjefami,
kotrež ſebi mięſlarjo ſaſluži, njeſotpočuje a njepra-
we kublo njetkyje, tak ſo tež Schwörakez Ernstej džesche.
Schtož ſebi ſaſluži, to won ſi njerodu pscheſcini a
pschepi. Napoſled bu won pschi někaſtim ſebanſtwje,
kotrež bę cziniš, popanjeny, do pschedadze ſapleczeny
a do ſwikań wotwiedzeny. Tam nětk ſedzi — a ſtuduje.

Schwörakez Petr a jeho mandjelska ſo ruzjeſchtaj, ſo ſahe wumrjeſchtaj — a to we wulkej kudobje. Won bę wulkeho dołha dla, kotrež ſebi dla ſwojego ſhyua bę nacžinił, ſwoje rjane kuto ſchedacj dyrbjal a živjeſche ſo hubjenje doſcz do ſwojeje ſmierſcze wot tych kroſklow, kotrež bę wylie ſhowal. Prjedy paſ hacj wumrie, da k. duchomnho ſe ſebi pschedadze a wotproſh jemu wſchitku ſchitbu, kotrež jemu bę cziniš, prajo, laž ſebi je, ſo njeje na njeho po-
ſluchaſ. Tón paſ ſi wutroby wſchitko jemu wodawaſche a jeho dopomni na to, ſchtož japoſchtot Jakub
praiji! „tždy ſo njevaſ, ſo chyſka wucžera bęc”, a na to
pschedadze: ſchtož wylie ſaleſy, tón hluboko panje.—

